உ

ஸ்ரீரஸ்து.

ஸ்ரீ ரங்கநாதபரப்ரஹ்மணே நம:

பிரணாம பிரகாசம்.

இஃது

ஸ்ரீ அகோபிலமடம் ஆஸ்தானம்

வித்வான் புத்தங்கோட்டம் ஸ்ரீ. உ. வே.

ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் ஸ்வாமிகளால்

ச்ருதி-ஸ்ம்ருதி-பாஞ்சராத்ரக்ரந்தங்களை

அனுசரித்து எழுதப்பட்டு

அனேக வித்வத் சிரோமணிகளால் ஆமோதிக்கப்பட்டு

ம து ரை

ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிக பக்த ஸபையாரால்

" மதுரை, பாண்டியன் பிரஸில் "

அச்சிடப்பட்டது.

1934

[ ] [விலை அணா 2

022:417
N34
173529

ஓர் விக்யாபனம்.

பிரஹ்ம பிரகாசம்

என்ற

இக் கிரந்தத்தை எழுதியதற்கு காரணமும் கூறுவது கடமையாகின்றது.

ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குள் வடகலை என்றும் தென்கலை என்றும் வ்யவஹரிக்கப்பட்டுவரும் 2 ஸம்ப்ரதாயங்களுக்குள் ஒருவரைக் குறித்து மற்றொருவர் நமஸ்கரிக்கும் பொழுது பஞ்சாங்கம் அஷ்டாங்கம் முதலிய கீழேவிழுந்து செய்யப்படும் நமஸ்காரங்களை வடகலையார் 2-4-இப்படி இரட்டைப்படையாகவே செய்கிறார்கள். தென்கலையார் ஷை நமஸ்காரங்களை ஒரேதடவை செய்கிறார்கள் என்பது யாவருமறிந்தவிஷயம்.

இப்படி நீண்டகாலமாக அனுஷ்டிக்கப் பட்டுவரும் விஷயங்களில் அவரவர்களுடைய ஸம்ப்ரதாயமே அவரவர்களுடைய அனுஷ்டானங்களுக்கு ப்ரமாண மென்று நினைத்து மற்றவர்கள் இவ்விஷயத்தில் மௌனமாகவே இருக்கவேண்டியது உசிதமாகும்.

ஆனாலும் காஞ்சி ஸ்ரீமான் அண்ணங்கராசார் ஸ்வாமியினால் வெளியிடப்பட்ட திருப்பாவை வ்யாக்யானம் நமஸ்கார தத்வம் முதலிய க்ரந்தங்களில் ஷை நமஸ்காரங்களை ஒரேதடவைதான் செய்யவேண்டுமென்றும் பலதடவை செய்வது காம்யமென்றும் சாஸ்திரங்களில் ஷை நமஸ்காரங்களை ஒரேதடவை செய்யக்கூடாதென்றாவது பலமுறை செய்யவேண்டுமென்றாவது ஓரிடத்திலும் சொல்லப்படவில்லை என்றும்-நிகமாந்த தேசிகனுக்கும் ஒரேதடவை நமஸ்கரிக்கவேண்டுமென்பதுதான் திருவுள்ளமென்று அவருடைய க்ரந்தத்தினால் ஏற்படுவதாகவும் பலதடவை தொழுமவர்தலையில் தமது இடது திருவடியை தரிக்கவைப்பதாகவும் மற்றும் பலவிதமாக ஒரு ஸம்ப்ரதாயத்தை தூஷித்து எழுதியிருப்பதால் இதைப்பார்த்து ப்ராமாணிகர்கள் ஸந்தேகிக்காதபடி ஷை நமஸ்கார விஷயத்தில் ப்ரமாணங்களுடைய

ஸ்திதியையும் ஸ்ரீதேசிகஸூக்திகளுடைய வாஸ்தவமான வர்த்தத்தையும் ப்ராமாணிகர்கள் அறியும்படி வெளிப்படுத்த வேண்டுமென்று சில பாகவதர்களுடைய நியமனத்தினால் அடியேன் இவ்விஷயத்தில் ப்ரவர்த்திக்க வேண்டிய தவசியமாக ஆயிற்று.

மற்றொரு ஸம்ப்ரதாயத்தை தூஷிக்கவேணுமென்கிற எண்ணத்தினால் அடியேனிதில் ப்ரவர்த்திக்கவில்லை என்பதை நிச்சயமாகத் தெரிவிக்கிறேன்.

இந்த விஷயம் வாஸ்தவமென்பது பூர்வபக்ஷிகளுடைய க்ரந்தங்களுடைய ரீதிகளையும் இதினுடைய ரீதிகளையும் கவனிக்கும் பண்டிதர்களுக்கு வ்பக்தமாகும். இங்கு மற்றுமோர் முக்கியமான விஷயம் கவனிக்கத்தகுந்தது. இந்த ப்ரணமப்ரகாசமானது நமஸ்கார விஷயத்தில் நமது சாஸ்திரங்களினுடைய வாஸ்தவமான அபிப்பிராயத்தை உலகத்திற்கு தெரிவிப்பதற்காக பல பெரியோர்களுடைய நியமனத்தினால் ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர தர்மசாஸ்திர க்ரந்தங்களையனுஸரித்து எழுதப்பட்டு இதனடியில் குறிப்பிடப்பட்ட பெரியோர்களுடைய முன்னிலையில் பல முறை விசாரம் செய்யப்பட்டு இது சாஸ்த்ர ஸம்மதமான விஷயமென்று தீர்மானிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

உலகத்தில் விவாதமுள்ள விஷயத்தின் ஸாதுத்வா ஸாதுத்வங்களை தீர்மானிக்க அவ்விஷயத்தில் விசேஷஞர்களான வித்வான்களே ஸமர்த்தராவார்கள்.

ஆகையினால் இது இவ்விஷயத்தில் அபிஞர்களான அனேக வித்வான்களால் சாஸ்திர ஸம்மதமானதென்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருப்பதால் இவ்விஷயத்தில் எவராவது எந்தக்காரணத்தினாலாவது குறை சொன்னால் அதற்கு பதில் சொல்லவேண்டியது அவசியமல்லாததோடு இக்காலத்தில் கேவல ஆக்ரஹிகளான சில ஸர்வதூஷகர்களால் எழுதப்படும் துண்டு பிரசுரங்களுக்கும் தூஷணக்ரந்தங்களுக்கும் இங்கு அவகாசமேயில்லை.

ப்ராமாணிகர்களான தகுந்த மத்யஸ்த பண்டிதர்கள் சேர்ந்த ஸபையின் மூலமாக இவ்விஷயத்தில் ஏதாவது வாக்யார்த்த ரூபமான விசாரம் ஏற்படவிச்குமாகில் அங்கு அதற்கு தகுந்த பரிஹாரம் சொல்ல

அடியேனும், இந்த க்ரந்தத்தை ப்ராமாணிகமென்று அங்கீகரித்த மற்ற பண்டிதர்களும் ஸித்தர்களாகவிருப்பார்கள். இந்த ப்ரமாண ப்ரகாச க்ரந்தம் சாஸ்த்ர ஸம்மதமானதென்று அங்கீகரித்த ஸ்வாமிகள்.

ஸ்ரீ அஹோபில மடம் ஆஸ்தானத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கும் ஸ்ரீ பரமஹம்ஸபரிவ் ராஜகேத்யாதி ஸகல குண பரிபூர்ணர்களான ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர்கள்.

ஸ்ரீ பரம ஹம்ஸபரிவ்ராஜகேத்யாதி ஸகல குண பூர்ணரான (பவுண்டரீகபுரம்) ஸ்ரீநிவாஸ மஹா தேசிக ஸ்வாமி.

ஸ்ரீ பரமஹம்ஸபரிவ்ராஜகேத்யாதி ஸகல குண பூர்ணரான (கோழியாலம்) ரங்கராமானுஜ ஸ்வாமி.

திருக்கோட்டியூர் ஸ்ரீ. உ. வே வித்வான் ஸௌம்யநாராயணாசாரியார் ஸ்வாமி.

ஷை ஊர் ஸ்ரீ. உ. வே வித்வான் ராமதேசிகாசாரியார் ஸ்வாமி.

மஹாமஹோபாத்யாய அபிநவபட்டபாண இத்யாதி அனேக பிருதாலங்கிருத ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் ஆர். வி. கிருஷ்ணமாசாரியார் ஸ்வாமி.

திருக்குடந்தை அக்னி ஹோத்ரம் ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் தாத தேசிக தாதாசாரியார் ஸ்வாமி.

திருவாதி மீமாம்ஸா சிரோமணி டி. டி. ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் திருவரங்கம் திருமலை தாதாசாரியார் ஸ்வாமி.

மஹோமஹோபாத்தியாய ஸ்ரீ. உ. வே. தட்டை ஸ்ரீநிவாஸா சாரியார் ஸ்வாமி.

அன்பில் ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் எ. வி. கோபாலாசாரியார் ஸ்வாமி.

மோஹனூர் ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் ஸ்ரீநிவாஸாசாரியார் ஸ்வாமி.

கீழச்சேரி ஸ்ரீ. உ. வே. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியார் ஸ்வாமி முதலான வித்வான்கள்.

திருக்குடந்தை விசிஷ்டாத்வைத ஸபையும்,

ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீ தேசிக ஸ்ரீஸூக்தி சம்ரக்ஷண ஸபையும்,

மற்றும் அனேகம் ஸ்மார்த்த மாத்வ வித்வான்களும இந்த கிரந்தத்தை ஆமோதித்துள்ளார்கள். இவ்விதம்,

ஸஹிருதய விதேயன்

ஸ்ரீநிவாஸாசாரியன்,

புத்தங்கோட்டம்.

ஸ்ரீ ரஸ்து.

நமஸ்காரம்.

நமஸ்காரம் என்பது ஜாதி, குணம், ஆசாரம் முதலியவைகளினால் உயர்ந்தவனாக நினைக்கப்பட்டவனைக் குறித்து இவைகளினால் தன்னைத் தாழ்ந்தவனாக நினைத்துக் கொண்டவன் செய்யும் காரிய விசேஷம்.

அவற்றின் பேதங்கள்.

இது மானஸிகமென்றும், வாசிகமென்றும், காயிகமென்றும் மூன்று விதங்களாக சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்படுகிறது.

மானஸிகம்.

இவற்றுள் ஜாதிகுணாதிகளினால் உயர்ந்தவனைக் குறித்து இவைகளினால் தாழ்ந்தவன் இவருக்கு நான் தாஸன் என்று மனஸினால் நினைப்பது மானஸிக நமஸ்காரமெனப்படும்.

வாசிகம்.

முற்கூறியவைகளால் உயர்ந்தவனைக்குறித்து அவைகளால் தாழ்ந்தவன் உங்களை நமஸ்கரிக்கிறேன் என்று வாயினால் சொல்லுவது வாசிக மெனப்படும்.

காயிகம்.

காயம் என்கிற தேகத்தினால் செய்யப்படும் சில காரியம் காயிக நமஸ்கார மெனப்படும்.

காயிக பேதங்கள்.

இந்தக்காயிக நமஸ்காரமானது அஞ்சலி, பஞ்சாங்கம், அஷ்டாங்கம், தண்டம், ஸாக்ருதம், என்று பல விதங்களாகச் சொல்லப்படுகிறது.

அஞ்சலி.

"கௌபுதாவஞ்சலி பு'மான் என்கிற கோச வாக்யத்தின்படியே இருகைகளையும் சேர்த்து கூப்புவது அஞ்சலி எனப்படும்.

இதன் நியமம்

இந்த அஞ்சலியை ஒற்றைக்கையினுல் செய்யக்கூடாது என்கிற விஷயம்.

ஏகேந பாணிநா யஸ்து ப்ரணமேத் புருஷோத்தமம் ।
ந்யாய்யஸ்தஸ்ய கரச்சேத³ இதி தர்மவிதோ³ விது³꞉ ॥

என்கிற பாகவதச்லோகத்தில் - எவன் புருஷோத்தமனை ஸர்வேச்வரனை ஒற்றைக்கையினுல் நமஸ்கரிக்கிறுனே அவனுடைய கையை வெட்டிவிடவேண்டியது நியாயமாகுமென்று தர்மமறிந்தவர்கள் சொல்லுகிறுர்கள் என்று சொல்லி இருப்பதால் தெரிகிறது.

ஸ்ரீ ஆளவந்தார் ஸ்தோத்திரத்தில் "த்வதங்க்ரிமுத்திச்ய" என்கிற சுலோகத்தில் "யதாததாவாபி" என்று-அஞ்சலியை-எப்படிபாவது செய்தாலும் அது பயனைத் தருமென்று சொல்லி இருப்பது சாஸ்திரங்களில் நிஷேதிக்கப்பட்டதான இந்த ஒற்றைக்கை நமஸ்காரத்தைச் சொன்னதல்ல. நிஷேதிக்கப்படாத விஷயமென்றும்-அல்லது இரண்டு கையையும் சேர்த்து கூப்பமுடியாதவன் விஷயத்தில் அதுவும் செய்யக்கூடியதாகலாம் என்பதுவும்-ஸ்தோத்ரபாஷ்யத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அஞ்சலிபேதங்கள்.

இந்த அஞ்சலி என்கிற நமஸ்காரம், ஸம்புடம், மஸ்திஷ்கம், ப்ரஹ்வாங்கம், என்று மூன்றுவிதமாகச் சொல்லப்படுகிறது.

ஸம்புடம்.

ப்ரணாமஸ்ஸம்புடஸ்ஸ்யாத்து ஹ்ருதயே ஸம்ஹிதாஞ்ஜலி꞉ ।

1. என்கிற சாண்டில்யஸ்ம்ருதியின்படியே இரண்டு கைகளையும் மார்பில் சேர்த்துக்கூப்புவது ஸம்புடமெனப்படும்.

மஸ்திஷ்கம்.

மஸ்திஷ்க꞉ ப்ரணாமஸ்ஸ்யாத் அஞ்ஜலிம் மஸ்தகே ந்யஸேத் ।

2. என்கிற சாண்டில்யஸ்ம்ருதியின்படியே தலையின்மேலிரு கைகளையும் கூப்புவது மஸ்திஷ்கமெனப்படும்.

ப்ரக்வாங்கம்.

ப்ரஹ்வாங்கஸ்ஸம்புடம் க்ருத்வா ஸா ப்ரஹ்வாங்கநமஸ்க்ரியா ।

3. என்கிற சாண்டில்யஸ்ம்ருதியின்படியே சரீரத்தைக் குனித்து வணக்கி மார்பிலிருகைகளையும் கூப்புவது ப்ரஹ்வாங்கமெனப்படும்.

பஞ்சாங்கம்.

பாதாங்குஷ்டாப்யாம் ஜாநுப்யாம் சிரஸா சாவநிம் ஸ்ப்ருசேத் । பஞ்சாங்கி நமஸ்கார: ஸ பஞ்சாங்க உதீர்யதே ॥

என்கிற வைகானஸ வசனத்தின்படியே இரண்டு கால்களினுடைய கட்டை விரல்களினுலும் இரண்டு முழங்கால்களினுலும், தலையினுலும் பூமியைத்தொட்டு இரண்டு கைகளையும் கூப்பி நமஸ்கரிப்பது பஞ்சாங்க நமஸ்காரமெனப்படும்.

அஷ்டாங்கம்.

மநோபுத்த்யபிமாநேந ஸஹ ந்யஸ்ய தராதலே ।
கூர்மவச்சதுர: பாதாந் சிரஸ்தத்ரைவ பஞ்சமம் ॥

என்று ஸாத்வத ஸம்ஹிதையிலும்?

பாதௌ சிரஸ்ததா ஹஸ்தௌ நிகுஞ்ச்ய முகுளாக்ருதி ।
மநோபுத்த்யபிமாநேந ப்ரணாமோऽஷ்டாங்கஸஞ்ஜ்ஞித: ॥

என்று சாண்டில்யஸ்ம்ருதியிலும் சொல்லுகிறபடியே - கால்களையும் கைகளையும் பூமியில் நீட்டி கைகளை புஷ்ப மொட்டுப்போல கூப்பி தலையினுல் பூமியைத் தொட்டு, மனதோடும் புத்தி என்கிற அத்யவஸாயத்தோடும், அபிமானம் என்கிற ப்ரீதியோடும் நமஸ்கரிப்பது அஷ்டாங்கம் எனப்படும்.

டி மற்றொருவிதம்.

உரஸா சிரஸா வாசா மநஸா ச க்ருதாஞ்ஜலி: ।
பத்ப்யாம் கராப்யாம் ஜாநுப்யாம் ப்ரணாமோऽஷ்டாங்க உச்யதே ॥

என்கிற லிங்கபுராணவசனத்தின்படியே மார்பு - தலை - வாய் - மனது - கன்னங்கள் - கால்கள் - கைகள் - முழங்கால்கள், என்கிற - 8 - அங்கங்களினுலும் நமஸ்கரிப்பதும் அஷ்டாங்க நமஸ்காரமென்று சொல்லப்படுகிறது.

தண்டப்ரணாமம்.

𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌵𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌚𑌰𑌣𑍌 𑌕𑌰𑍌।

𑌬𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌲𑍀𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌮𑍋 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌃॥

என்கிற சாண்டில்யஸ்ம்ருதியின்படியே தேகத்தைத் தடிக்கம்பு போல பூமியில் போட்டு கால்களையும் கைகளையும் நீட்டி கைகளை புஷ்ப மொட்டுப்போல கூப்புவது - தண்டப்ரணாமமெனப்படும்.

ஸக்ருதப்ரணாமம்.

கீழே சொல்லப்பட்ட அஷ்டாங்க நமஸ்காரத்தை ஒரே காலத்தில் - 12 - தடவை செய்யவேண்டியது. அவற்றைச் செய்யும் பொழுது ஒவ்வொருதடவையிலும் மூன்றுதரம் கைகளை நீட்டி கூப்புவது பிறகு இரண்டு கைகளையும் முழங்கால்வரையில் தொங்கவிடுவது - நெற்றி - மூக்கு - கன்னம் - இவைகளினால் - 3 - தடவை பூமியைத்தொடுவதும் செய்தால் இது ஒரு ஸக்ருதப்ரணாமமெனப்படும்.

பூர்ண நமஸ்காரம்.

இந்த நமஸ்காரங்களுக்குள், அஷ்டாங்கம் தண்டம் என்கிற - 2 - வித நமஸ்காரங்களைச் செய்யும்பொழுதெல்லாம் கீழே சொல்லப்பட்ட மஸ்திஷ்கம் - ஸம்புடம் - ப்ரஹ்வாங்கம் - என்று சொல்லப்பட்ட - மூன்று விதங்களான அஞ்சலிகளையும் சேர்த்தே செய்யவேண்டுமென்றும் இந்த அஞ்சலிகளைச் சேர்த்துச் செய்யாமல் அஷ்டாங்கம் தண்டம் என்கிற நமஸ்காரங்களை மட்டும் செய்தால் அவை பூர்ணமான நமஸ்காரமாக ஆகமாட்டா என்றும்.

𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌕𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍁𑌟𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌬𑍁𑌧𑍈𑌃।

𑌕𑍃𑌤𑌯𑍋𑌰𑌨𑌯𑍋𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌫𑌲𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍॥

என்கிற சாண்டில்யஸ்ம்ருதி வசனத்தினால் ஏற்படுகிறது.

ஆகையினால் அஷ்டாங்கம் - தண்டம் என்கிற நமஸ்காரங்களைச் செய்யுமவன் முன்பு ஷ நமஸ்காரங்களைச் செய்து பிறகு மஸ்திஷ்கம் ஸம்புடம் - ப்ரஹ்வாங்கம் என்கிற மூன்று அஞ்சலிகளையும் சேர்த்தே செய்யவேண்டும்.

இதின் பலன்.

ரகஸ்யாம்நாயம் என்கிற வேதத்தில் முழங்கால்கள் - கைகள் - தலை - இவை எல்லா அங்கங்களினாலும் நமஸ்கரிக்கவேண்டும். இப்படி எல்லா அங்கங்களினாலும் நமஸ்கரித்தவனே பூர்ணமான நமஸ்காரத்தைப் பண்ணினவனாக ஆகிறான். பூர்ணமான நமஸ்காரத்தைப் பண்ணினவனே ஆப்தகாரீ ஆகிறான். இந்த ஆப்தகாரீ தான் பகவானை அடைகிறான் என்றும் இப்படி பூர்ணமான நமஸ்காரத்தைச் செய்யக்கூடிய ஸௌகரியமிருக்கும்பொழுது அஞ்சலியைமட்டும் செய்தால் அது பூர்ணநமஸ்காரமாகாது. குறைவுள்ள நமஸ்காரமாகவே ஆகிறது. இப்படி பூர்ணமில்லாத நமஸ்காரத்தைச் செய்தவன் ஆப்தகாரியாக ஆகிறதில்லை-ஆப்தகாரியாகாதவன் பகவானை அடைகிறதில்லை என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஆகையினால் கீழே குறிப்பிட்டபடி பூர்ணங்களான நமஸ்காரங்களையே செய்யவேண்டும் - பூர்ணநமஸ்காரங்களைச் செய்யமுடியாத ஸங்கடங்களில்-வாசிகநமஸ்காரத்தையோ-அல்லது - அஞ்சலியையோ செய்வது உசிதமாகும்.

நியமமில்லாத நமஸ்காரங்கள்.

மானஸிகம்-வாசிகம் என்கிற நமஸ்காரங்களைச் செய்யும்பொழுது 1-3-5 இவைபோல ஒற்றைப்பட்டதாகச் செய்யக்கூடாதென்றாவது 2-4-6 இவைபோல் இரட்டைப்பட்டதாகவே செய்யவேண்டுமென்றாவது சாஸ்திரங்களில் நியமம் சொல்லப்படவில்லை. ஆகையினால் மானஸிக நமஸ்காரத்தையோ அல்லது வாசிக நமஸ்காரத்தையோ செய்யுமவன் தனதிஷ்டப்படி (ஒருதடவையோ அல்லது பலதடவையோ) ஒற்றைப்பட்டதாகவோ - அல்லது இரட்டைப்பட்டதாகவோ செய்யலாம்.

நியமமுள்ளவை.

அஞ்சலி என்கிற நமஸ்காரத்தை ஒரேதடவைதான் செய்யவேண்டுமென்று ஸர்வத்ராஞ்ஜலிகம் குர்யாத் ஸக்ருதேவ என்கிற அகஸ்த்யஸம்ஹிதைவசனம் விதிக்கிறது.

மற்றை நமஸ்காரங்களை இரட்டைப் பட்டவைகளாகவே செய்யவேண்டும். பஞ்சாங்கம - அஷ்டாங்கம்-தண்டம் முதலிய நமஸ்காரங்களைச் செய்யும்பொழுது 2-4-6-8 இப்படி இரட்டைப்படையாகவே செய்ய வேண்டுமென்றும் 1-3-5-7 இப்படி ஒற்றைப்படையாகச் செய்யக்கூடாதென்றும் அனேகம் சாஸ்திரங்கள் விதிக்கின்றன.

ப்ரதக்ஷிணம்.

இதைப்போலவே ப்ரதக்ஷிணம் என்கிற வலம் சுற்றிவருகிறகாரியத்தையும்-ஒற்றைப்பட்டதாகச் செய்யக்கூடாதென்றும் இரட்டைப்பட்டதாகவே செய்யவேண்டுமென்றும் சாஸ்திரங்கள் விதிக்கின்றன.

ஆனால் விநாயகர்-ஸூர்யன்-சங்கராதிவிஷயங்களில் சூந்ரகமலாகரத்தில்

ஏகாம் விநாயகே குர்யாத் த்வே ஸூர்யே திஸ்ரஶ்ஶங்கரே।
சதஸ்ர꞉ கேஶவே குர்யாத் ஸப்தாஶ்வத்தே ப்ரதக்ஷிணா꞉।
ஏகாம் சண்ட்யாம் ரவே ஸப்த திஸ்ர꞉ குர்யாத் விநாயகே।
சதஸ்ரோ விஷ்ணவே தேயா꞉ ஶிவஸ்யார்த்த ப்ரதக்ஷிணா꞉॥

என்று-பிள்ளையார்விஷயத்தில் 1-3ம் சிவன்விஷயத்தில் 1-½யும் சூரியன்விஷயத்திலும் - அரசு-மரவிஷயத்திலும்-7ம் - சண்டிவிஷயத்தில் 1ம் இப்படி - ஒற்றைப்பட்ட ப்ரதக்ஷிணங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

விவாதம்.

சாஸ்திரங்களில் கீழ்குறிப்பிட்ட ப்ரதக்ஷிணங்கள் தவிர மற்றை ப்ரதக்ஷிணங்களையும் - பஞ்சாங்கம் - அஷ்டாங்கம் - தண்டம் முதலிய கீழேவிழுந்து செய்யப்படுகிற நமஸ்காரங்களையும் - ஒற்றைப்படையாகச் செய்யக்கூடாதென்றும் இரட்டைப்படையாகவே செய்ய வேண்டுமென்றும் விதிக்கப்பட்டிருப்பது ப்ரஸித்தமாகவிருந்தாலும் இக்காலத்தில் சிலர் இந்தவிதியை ப்ரதக்ஷிண விஷயத்தில்மட்டும் அங்கீகரித்துக்கொண்டு - ஷெ நமஸ்காரவிஷயத்தில் ஷெ விதிகளை அனாதரித்து ஒரே நமஸ்காரந்தான் செய்யப்படவேண்டுமென்கிறார்கள்.

மற்றும் சிலர் ஷெ நமஸ்காரங்களை ஒரே தடவைதான் செய்ய வேண்டுமென்பது ஸ்ரீ நிகமாந்த தேசிகனுக்கும் திருவுள்ளமென்கிற விஷயம் அவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட ஸ்தோத்திரபாஷ்ய வாக்யங்களினால் வ்யக்தமாக ஏற்படுகிறதென்றும் எழுதி இருக்கிறார்கள்.

ப்ரதிக்ஞை.

ஆகையினால் பஞ்சாங்கம் - அஷ்டாங்கம் - தண்டம் முதலிய பூமியில்விழுந்து செய்யப்படுகிறநமஸ்காரங்களை ஒரேதடவைசெய்வது சாஸ்திர ஸம்மதமா அல்லது இரட்டைப்படையாக வனுஷ்டிப்பது

சாஸ்திர ஸம்மதமா என்கிற விஷயத்தில் சாஸ்திர மறியாதவர்கள் ஸந்தேகப்படாதபடி ப்ராமாணிகமான விஷயத்தை ப்ரமாணவசனங்களோடு கூட வ்யக்தமாகக் காட்டுவதோடு ஸ்ரீ தேசிக ஸ்ரீ ஸூக்திகளினுடைய வாஸ்தவமான வர்த்தத்தையும் இங்கு விசதமாக எழுதுகிறோம்.

இங்கு ப்ரமாணங்களின் தத்வஸ்திதியை உலகத்திற்குத் தெரிவிப்பதில்மட்டும் அபிப்ராயமே ஒழிய உலகத்தில் நீண்டகாலமாக பலவிதமாக வனுஷ்டிக்கப்படும் ஆசாரங்களை தூஷிப்பதில் அபிப்பிராயத்தினால் இது எழுதப்படவில்லை என்கிற விஷயத்தை முன்னமே குறிப்பிட்டிருக்கிறோம்

இவ்விஷயத்திலும் ஒருவர் விபரீதமாக எழுதி ப்ரஸித்தப்படுத்திவிட்டதால் ப்ரவர்த்திக்க நேர்ந்தது.

ஷ ப்ரமாணங்கள்.

ஸம்வாதஸ்ய கஸ்யாஸ்ய வக்தா நாராயணஸ்ஸ்வயம்।

என்கிற பாரதவாக்யத்தின்படி ஸர்வேச்வரனால் ஸாக்ஷாத்தாக அருளிச்செய்யப்பட்டு ஸ்ரீ ஆளவந்தாரால் ஆகமப்ராமாண்யத்தில் இது வேதத்திற்கு ஸமானமான ப்ரமாணமென்று ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பஞ்சராத்ர ஸம்ஹிதைகளுக்குள் ப்ரதானமான.—

ஸாத்வத ஸம்ஹிதை பரிச்சேதம் -7-ல்.

க்ஷாம்த்யர்த்தம் சதுரோவாரான் ப்ரணமேத்க்ஷிதௌ।

ததஸ்ததைவ தத்ஸங்க்யம் ததர்த்தம் ப்ரதக்ஷிணம்॥

பகவானுக்கு பூஜையைப் பண்ணிவிட்டு பூஜை நடுவில் ஸம்பவித்த அபராதங்களை ப் பொருத்தருளுவதர்க்காக தடிக் கம்புபோல பூமியில்விழுந்து 4.தடவையே நமஸ்கரிக்கவேண்டும். பிறகு 4-புறமும் சுற்றி ப்ரதக்ஷிணத்தையும் 4-தடவையே செய்யவேண்டும் என்று இந்தவாக்கியத்தின் அர்த்தம். இங்கிருக்கும் வை என்கிறசப்தத்திற்கு ஏவ என்கிற பதத்தின் பொருளை அங்கீகரிக்கவேண்டும். (சதுர்த்தா) என்கிற சப்தமானது மற்றை ப்ரமாணங்களை அனுஸரித்து நமஸ்காரத்திலும், ப்ரதக்ஷிணத்திலும் அந்வயிக்கிறது.

பரமேச்வர ஸம்ஹிதை அத்-6ல்

கூ-ஸ-ஃபெ்க்ஷவஸாய-கூ வத-ஷி-ஜகூ-ஸமஃ த-மெவ।

ஹ்ரூஹ்ஸ க்ஷவமெந்த்ரு வணாமஃஸவதக்ஷிணா ॥

க்ரகஸ்தனானவன் பகவானுக்கு 4 புறத்திலும் புஷ்பங்களை இறைத் துக்கொண்டு ப்ரதக்ஷிணங்களையும், நமஸ்காரங்களையும் எக்காலத் திலும் (ஸமம்வை) இரட்டைப்பட்டவைகளாகவே செய்யவேண்டும்.

யாவதக்ஷிணம் கூ-யஜாக வணாமஃவதயாவியஃ।

ஒெகஷிவஃவ ஸவ்ரூவ் ஹணநாவிஷமஃ ஹியக।

ப்ரதக்ஷிணங்களை இரட்டைப்படையாகவே செய்ய வேண்டும். நமஸ்காரங்களையும் அதே மாதிரியாக இரட்டைப்பட்டவைகளாகவே செய்ய வேண்டும் 1—3—5—7 என்று சொல்லப்படுகிற ஒர்றைப் பட்ட எண்ணிக்கையுள்ள ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரங்களை செய்யக்கூடாது.

ஷை அத்—10-ல்

ததஃ வதக்ஷிணீக்ரூத்வ வத-ய-ஜாவணிவதவ।

ஸவஜா-ஒெஒஜணவக ஹரிஒெள ஹகந்ரூாத- வ-ஹ-

ஷொத்தமஃ।

பிறகு பக்தியோடுகூட புருஷோத்தமனான ஈச்வரனைக் குறித்து ஸர்வாங்கங்களினாலும் பூமியில் விழுந்து 4 தடவை ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரங்களை செய்யவேண்டும்

பௌஷ்கர ஸம்ஹிதை அத்—30

வரதக்ஷிண வத-ஷஃத-கூ-கூ-ஜநு கஃஜ ஸாவயெக।

வஹவ நிஃத்ருயிகூஜ ஷொஃமெந நமெகக்ஷிதெள।

4 தடவை ப்ரதக்ஷிணங்களைப்பண்ணி கர்மாவை முடித்துவிட வேண்டியது. அஜன் என்று கர்மா தீனமான பிறவியில்லாதவனான ஈச்வரனை ஸ்தோத்திரம்செய்துவிட்டு இப்படியே பூமியில் விழுந்து அஷ்டாங்க நமஸ்காரங்களைச் செய்யவேண்டியது.

இங்கு ஏவம் என்கிற சப்தம் ப்ரதக்ஷிணம் செய்த க்ரமத்தைக் குறிப்பிடுவதால் நமஸ்காரங்களையும் 4 தடவையே செய்ய வேண்டு மென்று சொல்லப்பட்டதாகிறது

ஷை அத்—37 ல்

न तत्पृष्ठशिरोजानुद्वयाभ्यां कटहस्तकैः।
गृहस्तुण्डवर्णमृत्या प्रणामोऽसौ सप्रदक्षिणः।
सारमष्टाक्षरं मन्त्रं स्मरन् कुर्याद्विततेऽक्षिते॥

ச்ரகஸ்தனைவன் அஷ்டாங்காதி நமஸ்காரங்களைச் செய்வதற்கு யோக்யமான விஸ்தாரமுள்ள இடத்தில் மனதினால் அஷ்டாக்ஷரமந்திரத்தின் அர்த்தத்தை அனுசந்தித்துக் கொண்டு முதுகு, தலை, முழங்கால், நெற்றி, மார்பு, கைகள் இவைகளை வணக்கிக்கொண்டு ப்ரதக்ஷிணங்களையும் நமஸ்காரங்களையும் பலதடவை செய்யவேண்டும்.

இதனால் ஒருதடவை நமஸ்கரிக்கக் கூடாதென்று தோன்றுகிறது.

அகஸ்த்ய ஸம்ஹிதை அத்—6

प्रदक्षिणं द्विगुणीकृत्य नमस्कारं करोति यः।
न तेषां पापसञ्चितं किञ्चिच्चाप्रक्षीणं विशिष्यते॥

எவர்கள் ப்ரதக்ஷிணத்தைச் செய்த பிறகு இரட்டைப்படையாக நமஸ்காரத்தைச் செய்கிறார்களோ அவர்களுடைய ஸர்வ பாபங்களும் போய்விடுகிறது இப்படி நமஸ்கரிப்பவர்களுடைய பாபம் கொஞ்சம் கூட மிச்சமாக இருப்பதில்லை.

ஷை அத்—13

आदौ प्रणामयुग्मं स्यादष्टाङ्गेन नमस्क्रिया।
मध्ये मध्ये तु अञ्जल्या सकृदेवाञ्जलिर्हस्तकः।
अन्ते तु युग्मं कर्तव्यं प्रणामो विषमो न हि॥

பூஜையினுடைய ஆரம்பத்தில் அஷ்டாங்க நமஸ்காரங்களை இரட்டைப்படையாகச் செய்யவேண்டும். பூஜையின் நடுவில் செய்ய வேண்டிய நமஸ்காரங்களை ஒருதடவை கைகளை கூப்புவதாகிற அஞ்சலியாகச் செய்யவேண்டும். பூஜையினுடைய முடிவிலும் இரட்டைப்படையான அஷ்டாங்க நமஸ்காரங்களைச் செய்யவேண்டும். 1-3-5-7 இப்படி ஒற்றைப்பட்டதாக அஷ்டாங்காதி நமஸ்காரங்களைச்செய்யக் கூடாது. அஞ்சலியை மாத்திரம் எல்லாக் காலத்திலும் ஒரே தடவை தான் செய்யவேண்டும். பஞ்சாங்கம் முதலான மற்றை நமஸ்காரங்களையோவென்றால் 2—4—6—8 இப்படி இரட்டைப் பட்டதாகவே செய்யவேண்டும்.

இந்த ச்லோகத்தில் ப்ரணாமோ விஷமோ நஹி என்றும் - த்வி தாநம: என்பதும் கீழே விழுந்து நமஸ்கரிப்பதான அஷ்டாங்காதி விஷயமென்பது ஆரம்பத்தில் அஷ்டாங்க நமஸ்காரத்தை இரட்டைப்படையாகச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லி இருப்பதால் வ்யக்தமாக தெரிகிறது.

வாஸிஷ்ட ஸம்ஹிதை படலம்—3

[illegible]

[illegible]

ப்ரதக்ஷிணங்களை 4-8-1-2 இப்படி இரட்டைப்படையாகச்செய்ய வேண்டும். நமஸ்காரங்களையும் முடிந்தவரையில் இரட்டைப்படையாகவே செய்யவேண்டும். பிராமண ச்ரேஷ்டனானவன் நமஸ்காரங்களை இரட்டைப்பட்டதாகவே செய்யவேண்டும்.

[illegible]

[illegible]

ப்ரதக்ஷிணங்களையும் அப்படியே இரட்டைப் படையாகவே செய்ய வேண்டும். நமஸ்காரங்களையும் ப்ரதக்ஷிணங்களையும் ஒற்றைபட்டதாகச் செய்தால் அவைகள் பயனற்றவைகளாக ஆகின்றன.

ஈச்வர ஸம்ஹிதை அத்—12

[illegible]

[illegible]

ஆலயங்களில் நமஸ்கரிப்பவர்கள் ஸர்வேச்வரனை பலிபீடத்தோடு சேர்த்து ப்ரதக்ஷிணத்தைப்பண்ணிவிட்டு 2 தடவையாவது 4 தடவையாவது பக்தியோடு நமஸ்காரத்தை பண்ணுவார்கள்.

ஸ்ரீ ப்ரச்ந ஸம்ஹிதை அத்-22

[illegible]

தடிக்கம்புபோல பூமியில் விழுந்து ஸர்வேச்வரனை 4 தடவை நமஸ்கரிக்கவேண்டும்.

ஷை அத்—23

[illegible]

பகவானை 4 தடவை நமஸ்கரித்துவிட்டு புலவிதங்களான ஸ்தோத்ரங்களினால் ஸ்தோத்திரம் செய்யவேண்டும்.

அத்—24.

𑌉𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑌾𑌥𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌚 ।

எழுந்திருந்து லக்ஷ்மீபர்த்தாவான ஸர்வேச்வரனை -4- தடவை நமஸ்கரிக்கவேண்டும்.

ஷ

𑌸𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌃 ।

அஷ்டாங்க நமஸ்காரத்தினால் -4- தடவை நமஸ்கரித்துவிட்டு கையை கூப்பிக்கொண்டு.

ஷ—28.

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯𑌾𑌥 𑌶𑌯𑌨𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑌤𑌿𑌂 ।

சயனித்துக் கொண்டிருக்கிற ஜகத்பதியை -4- தடவை நமஸ்கரித்து.

ஷ—30.

𑌮𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌕𑍃𑌤 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌶𑌿𑌰𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌿𑌯𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌾 ।
𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌤𑌲𑍇 ।
𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑍍𑌯 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌵𑌚𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌿𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।

ஓ சர்வேச்வரனே என்னால் செப்பப்பட்ட நமஸ்காரங்களை நீ அங்கீகரிக்கவேண்டும் என்று வாயினால் சொல்லிக்கொண்டு கைகள், கால்கள், தலை, மனது, மார், மற்றை தேகத்தையும் -4- தடவை தடிக்கம்புபோல பூமியில் போட்டு அஹங்காரத்தையும் போக்கி வாசுதேவனிடத்தில் -4- தடவை நமஸ்காரத்தைச் செய்யவேண்டியது.

சாண்டில்ய ஸம்ஹிதை—அம்சம் 2. சு-140—141

𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌦𑍇𑌵𑍌 𑌨𑌮𑍇𑌦𑍍𑌬𑍁𑌧𑌃 ।
𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌯𑌦𑍍𑌭𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌅𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣 𑌵𑌿𑌧𑍇𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌷𑌮𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌬𑍁𑌧𑌃 ।

வைதிகங்களான கர்மங்களினுடைய ஆரம்பத்திலும் முடிவிலும் ஆசார்யனையும் தேவதையையும் நமஸ்கரிக்கவேண்டும். ஷ

நமஸ்காரத்தை-மங்களமான காரியங்களில் இரட்டைப் படையாகவும் அமங்களமான காரியத்தில் - ஒருதடவையும் செய்யவேண்டும்.

பவித்ரம் - நமஸ்காரம் - ப்ரதக்ஷிணம் இவைகளை மங்களமான காரியத்தில் இரட்டைப் படையாகவும் உபயோகப்படுத்தவேண்டும்.

மங்களமான காரியத்திலும் ஈச்வரனை நமஸ்கரிக்கும்பொழுது எக்காலத்திலும் ஒற்றைப்பட்டதைச் செய்யக்கூடாது.

ஷ அம்சம்—3. அத்—8.

ஸாஷ்டாங்கமேக ப்ரணாமே ஹ்யேகம் ததைவ நிஷித்தம்।

ஒற்றை அஷ்டாங்க நமஸ்காரமும் ஒற்றை ப்ரதக்ஷிணமும் சாஸ்திரத்தில் நிஷேதிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

பாஞ்சராத்ர ரக்ஷையில்

தத்ர ப்ரதக்ஷிணாந் ப்ரணாமாம்ஶ்ச யுக்மாநு குர்யாத்।
நைகத்வம் வ ஸக்ருதாதி ப்ரணாமவிஷயம் ஹ்யயம் -
இதி விஷ்ணு ப்ரதிஷேதயாத்।

1-3-5-7 என்பவை முதலிய ஒற்றைப் படையான ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரங்களைச் செய்யக் கூடாதென்று நிஷேதித்திருப்பதால் பகவானுடைய ஸந்நிதியில்—ப்ரதக்ஷிணங்களையும் நமஸ்காரங்களையும் இரட்டைப் பட்டவைகளாகவே செய்யவேண்டும்.

ப்ரபன்ன தர்மஸார ஸமுச்சயத்தில்

ஸாத்வதே — ப்ரதக்ஷிண ப்ரணாமாம்ஶ்ச யுக்மாநு கு
ர்யாத் ஸமாஹித:। நைகத்ர்வம் வ ஸக்ருதாதி ப்ரணா
விஷயம் ஹ்யயம்॥

ப்ரதக்ஷிணங்களையும் நமஸ்காரங்களையும் இரட்டைப்படையாகவே செய்யவேண்டும். 1-3-5-7 இப்படி ஒற்றைப்பட்ட ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரங்களைச் செய்யக்கூடாது - என்று ஸாத்வத ஸம்ஹிதையிலிருப்பதாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

ஷ பாரமேச்வரத்தில்

ப்ரதக்ஷிணம் நமஸ்காரம் நாஸமஞ்சீக்ருதம் பரே।
யுக்மாநேவ ததக்ஷயாத் ஸ்வயம் யுக்மம் த்வவிஷ்ணோஷு॥

மே - விஷ்ணுவினுடைய விஷயத்தில் ப்ரதக்ஷிணம் - நமஸ்காரம்

நாமஸங்கீர்த்தனம் இவைகளை இரட்டைப் படையாகச் செய்யவேண்டும். சிவன் முதலானவர்களுடைய விஷயத்திலோ என்றால் இவைகளை ஒற்றைப்பட்டதாகச் செய்யவேண்டுமென்று பரமேச்வர ஸம்ஹிதையிலிருப்பதாக எழுதியிருக்கிறது.

ஷ்ரீ ப்ரபன்னஸாரத்தில்

ஸம்ஸ்தூய வைஷ்ணவை: ஸ்தோத்ரை: ஸ்துத்வாசைவ
ஜநார்தநம்। ப்ரணமேத் த்வி: சதுர்வாபி நஹ்யேகம்
கில்பிஷீ பவேத்॥

விஷ்ணு பக்தனானவன் ஜனங்களால் பூசிக்கப்படுமவனான தேவனை வேதவாக்கியங்களினாலும் லௌகிக ஸ்தோத்ரங்களினாலும் துதித்துவிட்டு 2 அல்லது 4 தடவையாவது நமஸ்கரிக்கவேண்டியது. ஒற்றைப்படையாக நமஸ்கரித்தால் பாபத்தையடைவான்.

ஷ்ரீ

ஏகஹஸ்தேந தீர்த்தஞ்ச ஏகஞ்சாபி ப்ரதக்ஷிணம்।
ஏகமேவ நமஸ்காரம் த்ரிதயம் நரகாவஹம்

பகவானுடைய பாததீர்த்தத்தை ஒற்றைக்கையினால் வாங்குவதும் ஒற்றை ப்ரதக்ஷிணம் செய்வதும் ஒற்றை நமஸ்காரத்தைப் பண்ணுவதும் நரகத்தைக் கொடுக்கும்.

ஸச்சரித்திர சுதாநிதி

ப்ரதக்ஷிண ப்ரணாமாம்ஸ்து யுக்மாநேவ ஸமாசரேத்।

ப்ரதக்ஷிணங்களையும் நமஸ்காரங்களையும் இரட்டைப்பட்டதாகவே செய்யவேண்டும்.

இப்படி பூமியில் விழுந்து தண்டனிடுவதாகிற பஞ்சாங்கம் அஷ்டாங்கம் முதலிய நமஸ்காரங்களை ஒற்றைப்பட்டதாகச் செய்யக்கூடாதென்றும் இரட்டைப்படையாகவே செய்யவேண்டுமென்கிற ப்ரமாணங்களுக்குள் சிலவற்றை உதாஹரித்தோம். இனி ஷ்ரீ நமஸ்காரங்களை அனேகங்களாகவே பண்ணவேண்டுமென்கிற ப்ரமாணங்களுக்குள் சிலவற்றை உதாஹரிக்கிறோம்

தைத்திரீயம் — கா-5 ப்ர-5 அ-6. நமஸ்காரை
ரேவைநம் ஶமயதி. அஷ்டகம்-3 ப்ர-6 அ-8

ஐ ஹ்யா தம் நமோ ஹிரஸ்ஞெ சுவபூ ரகய சூஹ ¤திம்
வஸிவெஷா நமோ ஹிஃ நமோ ஹிரஸ்ஞெஸ ஜியோ ஹவெவ்யஃ॥

ஸாத்வத ஸம்ஹிதை பரி—8

ஈஷ்டாங்க ஜெய வெக ஈ ஹ்யாக வ ணா ஜம் ஸவ ஊக்ஷிணம்।
ஹஷியொ ஹஷியொ நவஹிநம் ஹகிமு ஸாவ ஈ ஸலாம்॥

பக்தியோடும் சிரத்தையோடும் கூட ப்ரதக்ஷிணத்துடன் கூடின அஷ்டாங்க ப்ரணாமத்தை குறைவில்லாமல் மறுபடியும் மறுபடியும் செய்ய வேண்டும்.

ஷி—17

ஈஷ்டாங்க வ ணிவா மெதஸ ஈ வஊக்ஷிணய ஈ மெதஸயா।

ப்ரதக்ஷிணங்களோடு கூடின அஷ்டாங்க நமஸ்காரங்களினால் நமஸ்கரிக்கவேண்டியது.

ஷி

஬ஹ ஈ ஶோஷ்டாங்க வாமெதஸ ஈ வஊக்ஷிண ஸஜ்நிவ
மெதஃ॥

ப்ரதக்ஷிணங்களோடு கூடினதான பகுக்களான அஷ்டாங்க நமஸ் காரங்களினால்

ஷி—18

வஊக்ஷிணெஃ வணாமெஜஸ ஈ நாநாஸ ஈ தி
வமெஜஸஹ।

பலவிதங்களான ஸ்தோத்ர வாக்யங்களோடு கூடின ப்ரதக்ஷிணங்களினாலும் நமஸ்காரங்களினாலும்

ஷி—21

ஊணவக வணிவாமெதஸ ஈ நஜஸ ஈ யபூாக
வத ஈ ஷிபுஶம்।

தரையில் விழுந்த தடிக்கம்புபோன்ற அனேக நமஸ்காரங்களினால் நாலுதிக்கிலும் நமஸ்கரிக்கவேண்டியது.

பௌஷ்கர ஸம்ஹிதை-அ—31

ஜயஶப்வை நபூஜஸாமெரஃ கூரதாலஸஜ்நிவ மெதஃ॥

கையைகொட்டுகிற தாளங்களோடும் ஜயஎன்கிறசப்தங்களோடும் கூடின அனேக நமஸ்காரங்களினால்

பாரமேச்வரத்தில் அ—6

[illegible]

ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணமுடியாத கர்ப்பகிருஹம் முதலிய இடத்தில் ப்ரதக்ஷிண கூட்டங்களைச் செய்வதைவிட்டு நமஸ்கார கூட்டங்களைப் பண்ணவேண்டியது

ஷை அத்—10

[illegible]

ஸந்தோஷத்தோடு கூடின மனதோடுகூட அடிக்கடி நமஸ்கரித்து பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்.

அத்—13.

[illegible]

(முன்போல அர்த்தம்).

அத்—16.

[illegible]

[illegible]

பிறகு பூஜா கிருஹத்திற்கு எழுந்தருளப்பண்ணி அடிக்கடி நமஸ்கரித்து

அத்—17.

[illegible]

பகவானை கிரீடம் முதலியவைகளினால் அலங்கரித்து அனேகம் ப்ரதக்ஷிணங்களோடு கூடின அனேகம் நமஸ்காரங்களினாலே

[illegible]

பகவானின் பொருட்டு இப்படி விக்ஞாபனம் பண்ணி அடிக்கடி நமஸ்கரித்து

[illegible]

பகவானிருக்கு முன்னில் புகுந்து பிறகு அடிக்கடி நமஸ்காரத்தைப்பண்ணி

அத்—21.

[illegible]

எங்கும் வ்யாபித்திருக்கிற பகவானுடைய எதிரில் பலதடவை நமஸ்காரத்தைப் பண்ணவேண்டியது.

நாரதீயே அ—19

[illegible]

[illegible]

தேவனை வாஹனத்தின் மேல் ஏற்றிவைத்து பலதடவை நமஸ்கரிக்கவேண்டியது.

ஷ—24.

[illegible]

[illegible]

ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரங்களினால் புருஷோத்தமனை பூஜிக்கவேண்டியது.

கபிஞ்சலஸம்ஹிதை அ—13.

[illegible]

[illegible]

பிறகு பலதடவை நமஸ்கரித்துவிட்டு முகவாஸம் என்கிற வாஸனா தாம்பூலத்தை ஸமர்ப்பிக்க வேண்டியது.

ஷ அ—15

[illegible]

பலதடவை நமஸ்கரித்துவிட்டு மூலமந்திரமென்கிற அஷ்டாக்ஷரத்தினால் தீபங்களை ஸமர்ப்பிவிக்கவேண்டியது.

ஷ அ—32

[illegible]

[illegible]

தேவனை கர்ப்பக்ருஹத்தில் எழுந்தருளப்பண்ணிவிட்டு பலதடவை நமஸ்கரிக்கவேண்யது-

விச்வாமித்ர ஸம்ஹிதை அ—20

[illegible]

ப்ரதக்ஷிணங்களைப்பண்ணிவிட்டு பிறகு பலதடவைநமஸ்கரித்து

வாஸிஷ்டை அ—34

[illegible]

[illegible]

இப்படி தேவதைகளுக்கு யீச்வரனை பகவானை ப்ரார்த்தித்து பலதடவை நமஸ்கரித்து

ஈச்வரத்தில்

[illegible]

முன்போல் அர்த்தம்.

சாண்டில்ய ஸ்ம்ருதி

[illegible]

[illegible]

வாயினால் வேதத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு பூமியில் தடி போல படுத்து நமஸ்கரித்து பிறகு எழுந்திருந்து எழுந்திருந்து அஷ்டாங்கங்களினால் நமஸ்காரங்களைச் செய்யவேண்டியது.

வ்ருத்தஹாரீத ஸ்ம்ருதி அ—7

[illegible]

அநேகம் தீர்க்க நமஸ்காரங்களினால் நமஸ்கரித்து பல ஸ்தோத்ர வாக்கியங்களினால் ஸ்துதித்து

ஷை 8

[illegible]

ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரங்களைப் பலதடவை செய்ய வேண்டியது.

ஷை 5

[illegible]

[illegible]

பல ஸ்தோத்திர வாக்கியங்களினால் ஸ்துதித்துவிட்டு பிறகு பல தடவை நமஸ்கரித்து

வ்ருத்த கௌதம ஸம்ருதி அத்—18

[illegible]

[illegible]

மனதை அடக்கிக்கொண்டு ஸந்த்யா காலங்களில் என்னுடைய காயத்ரீயை நித்யம் ஜபிக்கவேண்டியது. நமோ ப்ரம்மண்ய தேவாய என்கிற மந்திரத்தைச் சொல்லி பலதடவை என்னை நமஸ்கரித்து

ராமாயணே அயோ ஸ—25

[illegible]

[illegible]

கௌஸல்யையினால் ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணப்பட்ட ராமன் தாயாருடைய கால்களைப் பலதடவை நமஸ்கரித்து

பாகவதே ஸ்கந்தம்—11 அ—29

க்ருச்ச்ரம் யயௌ மூர்த்நி பர்த்ரு பாதுகே பிப்ரந் நமஸ்க்ருத்ய
யயௌ புந: புந:।

உத்தவர் க்ருஷ்ணனுடைய பாதுகைகளை தலையில் தரித்துக்கொண்டு வருத்தத்துடன்போனார், பலதடவை நமஸ்கரித்துவிட்டுப் போனார்.

ஷ்டி—30

இத்யுக்தஸ் தம் பரிக்ரம்ய நமஸ்க்ருத்ய புந: புந:।

இப்படி க்ருஷ்ணனால் சொல்லப்பட்ட உத்தவர் க்ருஷ்ணனை ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணிவிட்டு பலதடவை நமஸ்கரித்து

ஆபதாமபஹர்தாரம் தாதாரம் ஸர்வஸம்பதாம்।
லோகாபிராமம் ஸ்ரீராமம் பூயோ பூயோ நமாம்யஹம்।

ஆபத்துக்களைப்போக்கி ஸர்வ ஸம்பத்துக்களை கொடுக்கிற ராமனை பலதடவை நமஸ்கரிக்கிறேன்

ஸ்தோத்ரம்

பூயோ நமோ அபரிமிதாச்யுத—

நாதமுனிகளைப் பலதடவை நமஸ்கரிக்கிறேன்

வைகுண்டகத்யம்

உத்தாயோத்தாய புந: புந: ப்ரணம்ய।

எழுந்திருந்து எழுந்திருந்து பலதடவை தண்டனிட்டு

வங்கீபுரத்து நம்பிகள் ச்லோ 222

பாதுகா[illegible] ப்ரதாய ப்ரணம்ய புந: புந:।

உத்தமமான பாதுகைகளை ஸமர்ப்பித்து பகவானை பலதடவை நமஸ்கரித்து

405 [illegible] புஷ்பாணி ப்ரணம்ய புந: புந:।

உத்தமமான புஷ்பங்களை ஸமர்ப்பித்து பலதடவை நமஸ்கரித்து

454 தேவபார்ச்வமுபாகம்ய ப்ரணம்ய புந: புந:।

தேவனுடைய பக்கத்தில் வந்து பலதடவை நமஸ்கரித்து

482 ஸம்ப்ராப்ய தத்ஸந்நிதௌ பூயோ பூய: ப்ரணம்ய।

எழுந்திருந்து பகவானின் பொருட்டு பலதடவை நமஸ்கரித்து

486 ப்ரணம்ய தண்டவத் பூமௌ புனருத்தாய புந:।

பலதடவை பூமியில் தடிக்கம்பு போல்விழுந்து பலதடவை நமஸ்கரித்து

வரவரமுநி சதகம் ச்லோ—48

வாரம்வாரம் வரவர முநே வந்தமாநோ நமஸ்யன்।

ஓ வரவரமுநியே பல்தடவை நமஸ்கரிக்கிற தலையினாலே

நாராயணமுநி க்ரந்தத்தில்

பூர்வம் பூர்வம் ப்ரணம்யாய ஹோமாத்யம் ஸமாசரேத்।

பலதடவை நமஸ்கரித்து ஹோமாதிகளைச் செய்து

பஞ்சராத்ர ரக்ஷா

ஸமுத்தாய ததஸ்தஸ்மை புனஶ்ச புந: ப்ரணம்ய।

பிறகு எழுந்திருந்து பகவானின் பொருட்டு பலதடவை நமஸ்கரித்து

ப்ரணம்ய தண்டவத் பூமௌ புன: புந:
புரோ ஹரே:।

பகவானுடைய முன்பு பூமியில் தடிபோல் விழுந்து பலதடவை நமஸ்கரித்து

பத்ரிகைகளிலும் கூட

அனந்தமான தண்டன் ஸமர்ப்பிவித்துச் செய்யும் விண்ணப்பம்

இப்படி பஞ்சாங்கம் அஷ்டாங்கம் முதலிய நமஸ்கார விஷயத்தில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களால் முக்கியமான ப்ரமாணமென்று அங்கீகரிக்கப்பட்ட பஞ்சராத்ர ஸம்ஹிதைகளிலும் மற்றும் தர்ம சாஸ்திரங்களென்கிற ஸ்ம்ருதிகளிலும் இதிகாஸ புராணங்களிலும் ஒற்றைப்பட்ட நமஸ்காரத்தைச் செய்யக்கூடாதென்பதையும் இரட்டைப்பட்ட நமஸ்காரங்களையேதான் செய்யவேண்டுமென்பதையும் இங்கு விஸ்தாரமாகக் காட்டிவிட்டபடியினால் இதற்கு விபரீதமாக நமஸ்கார தத்வம் 4-ம் பக்கத்தில் ஒரு முறை ஸேவிப்பது கூடாதென்று ஓரிடத்திலும் மறுக்கப்படவில்லை என்று எழுதி இருப்பது ஸரியானதல்ல வென்பதை புத்திமான்கள் கவனிக்கவேண்டும்- இனி இவ்வசனங்களுக்கு பூர்வ பக்ஷிகள் விஷயவ்யவஸ்தை பண்ணி இருப்பதும் ஸரியல்ல

என்பதையும் காட்டுகிறோம். புதிய திருப்பாவை வ்யாக்யானத்தில் சாண்டில்ய தர்மசாஸ்திரத்திலிருப்பதாக

[illegible]

𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂।

என்கிற வசனத்தை எழுதி இம்மாதிரி இரட்டைப்படையாக ப்ரதக்ஷிணத்தை விதிக்கிற வசனங்கள் பயனைக்கருதி ப்ரதக்ஷிணம் செய்கிறவன் விஷயங்கள். பயனைக்கருதாமல் செய்யவேண்டிய ப்ரதக்ஷிணத்தை ஒரே தடவைதான் செய்யவேண்டும் என்று எழுதி இருப்பது நமஸ்கார தத்வம் 5-ம் பக்கத்தில் ஒற்றை ப்ரதக்ஷிணம் செய்யக்கூடாதென்று தாமே எழுதி இருப்பதற்கு விருத்தமானதோடு இரட்டைப்படையான ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரங்கள் பயனை உத்தேசித்துச் செய்யுமவன் செய்ய வேண்டியதென்று வ்யவஸ்தை பண்ணியிருப்பதும் சரியல்லவென்பதையும் வ்யக்தமாக்குகிறோம்.

இங்கு குறிப்பிடப்பட்ட சாண்டில்ய வாக்யத்தில் பயனை உத்தேசித்து ப்ரதக்ஷிணம் செய்கிறவன் தான் இரட்டைப் படையாக ப்ரதக்ஷிணம் செய்யவேண்டும் என்று வ்யக்தமாகச் சொல்லப்படவில்லை. இப்படியிருக்க இவ்வாக்யத்தை காமநாவத் விஷயமென்று எப்படி ஒதுக்கமுடியும் ஒருவர் தமதிஷ்டத்தை மாத்திரம் கொண்டு விஷய வ்யவஸ்தை பண்ணுவதானால் மற்றொருவர் அவருடைய இஷ்டப்படி இதற்கு விபரீதமாக ஸக்ருத் ப்ரணாமம் எங்கேயாவது சொல்லப்பட்டிருந்தால் அது காம்ய விஷயம் இரட்டைப்பட்ட ப்ரதக்ஷிண ப்ரணாமங்கள் பலாபேக்ஷை பண்ணாத பரமைகாந்திகள் விஷயமென்று சொன்னால் என்னபதில் சொல்ல முடியுமென்பதை பூர்வ பக்ஷிகள் கவனிக்கவேண்டும்.

இங்கு சிலர் நமஸ்காரத்தைச் செய்வதற்கு தன்னுடையநைச்யத்தைக் காட்டுவது தவிர வேறு ப்ரயோஜனமில்லை. ஒருமுறை தொழுத மாத்திரத்தினால் அப்பயன் நிறைவேறி நிற்க பலமுறை தொழவேணுமென்று நிர்பந்திக்க காரணமில்லை என்று இந்த யுக்தியை ஸக்ருத் ப்ரணாமத்திற்கு ப்ரமாணமாக நமஸ்கார தத்வம் 3, 4-வது பக்கங்களில் எழுதி இருக்கிறார்கள். இதுசரியல்ல. நமஸ்காரமென்பது

நைச்யத்தைக் காட்டுகிற காரியமானாலும் அதை இப்படித்தான் செய்ய வேண்டுமென்று நாம் தெரிந்துகொள்வதற்கு சாஸ்திரங்கள் தவிர வேறு ப்ரமாணம் கிடையாது. சாஸ்திரத்தை அனுதரித்து நமஸ்காரத்தை அவரவநக்கு உகந்தபடிச் செய்வதானால் இது அவ்யவஸ்திதமாய் இன்னதுதான் நமஸ்காரமென்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லமுடியாமல் அவைதிகர்களால் தத்காலத்தில் செய்யப்படும் சலாம் பின்புறம் கைகட்டுவது முதலியவைகளும் சாஸ்த்ரீய நமஸ்காரமாக அங்கீகரிக்க வேண்டியதாக வரும். இவைகளையும் நைச்யத்தை தெரிவிக்கிற காரியமாக நமது புத்திமான்களும் அனுஷ்டித்து வருகிறார்களே. ஆகையினால் வைதிகன் செய்ய வேண்டிய நமஸ்காரம் இன்னது என்பதை எந்தசாஸ்திரம் சொல்லுகிறதோ அந்த சாஸ்திரத்தைக்கொண்டு ௸ நமஸ்கார ஸ்வரூபத்தை தெரிந்துகொள்ளும் பொழுது ௸ விஷயத்தில் தர்மிக்ராஹக ப்ரமாணமான சாஸ்திரமானது ௸ ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரங்களை ஒற்றைப்பட்டதாகச் செய்யக்கூடாதென்றும் இரட்டைப் பட்டதாகவே செய்ய வேண்டுமென்றும் சொன்னால் அவ்விஷயத்திலும் அந்த சாஸ்திரமே ப்ராமாணிகர்களுக்கு ப்ரமாணமாகும். இப்படி சாஸ்திரங்கள் நிஷேதித்த ஒற்றை நமஸ்காரத்தை அனுஷ்டிப்பதற்கு யுக்தி சொல்லுகிறவர்கள் நமஸ்காரதத்வம் 5-ம் பக்கத்தில் ஒற்றைக்கையினால் அஞ்சலி பண்ணக்கூடாதென்று சொல்லுகிற “ஏகேநபாணிநாபஸ்து” என்கிற ச்லோகத்தையும் ஒற்றை ப்ரதக்ஷிணம் கூடாதென்கிற ‘‘ஏகஹஸ்த ப்ரணாமம் சஏகம் சாபி ப்ரதக்ஷிணம் என்கிற ச்லோகத்தையும் தாங்களே எழுதியிருப்பதை மறந்திருக்கவேண்டும். இவர்களுடைய யுக்தி அவ்விஷயத்திலும் ஸமானமல்லவா.

இது நிற்க நமஸ்காரம் நைச்யத்தைக் காட்டுகிற காரியமாகையினால் அதை ஒரேதடவை செய்தால் போதுமானது என்று எழுதியிருக்கிறவர்கள் தனது தேகசுத்தியைக் குறித்துச் செய்யவேண்டிய சௌசம் ஆசமனங்களையும் ஒரேதடவைசெய்தால் போதுமென்றிருக்க வேண்டிவரும். ஈசுவரனிடத்திலும் ஆசார்யனிடத்திலும் நைச்யத்தைக் காட்டுவதற்காகச் செய்யப்படும் நமஸ்காரத்தையும் ஒருஜன்மத்திற்கு ஒரேதடவை செய்து ஒழிந்திருக்க வேண்டிவரும். நமஸ்கார விஷயத்தில் ஸக்ருத் அனுஷ்டானம் போதும் என்று எழுதியிருக்கிறவர் பூர்வாசார்ய தூஷணத்தையும் ஒருபுஸ்தகத்தில்எழுதியிருப்பது

173529

அமையுமென்று ஒழிந்திருப்பது மிகவும் உசிதமாகும். வாத்ஸல்ய சப்தத்திற்கு இவர்கள் வ்யாக்யானம் எழுதியிருக்கிற படியே ப்ரபந்ந தோஷமெல்லாம் பரமாத்மாவுக்கு போக்யமாகையினால் இப்படி அதிசயிதமான போகத்தை உண்டுபண்ணுகிற பூர்வாசார்ய தூஷணமாகிற ப்ரபந்ந தோஷானுஷ்டானத்தை அடிக்கடி செய்து போருகிறோமென்னில், அப்படியே இவர்கள் திருவுள்ளப்படி பலதடவை நமஸ்கரிக்கிறதான ப்ரபந்ந தோஷமும் ஈசுவரனுக்கு போக்யமாகையினால் அதை இவர்கள் தூஷிப்பது நியாயமாகாது. ஆகையினால் ஒரே தடவை நமஸ்கரித்ததினால் நைச்யம் தெரிவிக்கப்படுகிறபடியினால் பல தடவை நமஸ்கரிக்க வேண்டியதில்லை என்று எழுதியிருப்பது உசிதமாகாது. நமஸ்கார ஸ்வரூப விஷயத்தில் சாஸ்திரம் சொன்னபடி தெரிந்துகொண்டு அனுஷ்டிப்பதுபோல் அதன் அனுஷ்டான விஷயத்திலும் சாஸ்திரம் சொன்னபடி செய்வதுதான் உசிதமாகும்.

இதனால் நமஸ்காரதத்வம் 13-ம் பக்கத்தில் ஸ்ரீதேசிகன் ஸங்கல்பசிந்தாமணய: ப்ரணமா: என்று அநேக நமஸ்காரங்களை ப்ரார்த்தித்திருப்பதாலும் மேலிதற்குப்பொருந்த "ஜிகீஷதோமே கவிதார்கிகேந்த்ரான்" என்று கவிகளையும் தார்கிகர்களையும்ஜயிக்க ஆசைப்படுவதாக தாமே சொல்லியிருப்பதாலும் ஸ்ரீ தேசிகன் ப்ரயோஜநாந்தரபரர் என்று எழுதியிருப்பது சரியல்ல என்று சொல்லப்பட்டதாகிறது. நாம் கீழே காட்டியபடி நமஸ்காரம் செய்வதை ஒன்றாகச்செய்யக் கூடாதென்றும் அனேகங்களாகவே செய்ய வேண்டுமென்றும் பல சாஸ்திரங்கள் சொல்லுகிறபடியினால் சாஸ்திர ஸம்மதமான இரட்டைப்பட்ட நமஸ்காரங்களை பக்த்பதிசயத்தினால் பகுக்களாக அபேக்ஷித்தாரே யல்லது கவிதார்கிக ஜயமாகிற காம்ய பலத்தை உத்தேசித்து அனேக நமஸ்காரங்களை அபேக்ஷிக்கவில்லை. ஆனால் ஸங்கல்பத்திற்கு சிந்தாமணிகள் போன்ற என்று அருளிச்செய்திருப்பதால் பலத்தை அபேக்ஷித்ததாக தோன்றுகிறதே என்று சிலர் ஸந்தேகிக்கலாம். அது சரியல்ல. ஷி ச்லோகத்திலிருக்கிற சப்தங்களின் ஸ்வாரஸ்யத்தை நன்குகவனித்தால் ப்ராங்நிர்மிதாநாம் தபஸாம் விபாகா: என்று தாம் முன்பு செய்தருளின புண்ணியங்களின் பலன்களாகவும் ப்ரத்யக்ரநிச்ரேயஸ ஸம்பத: என்று புதியதோர் மோக்ஷானுபவசுகம் போலிருப்பதாயும் ஸங்கல்ப சிந்தாமணய; என்று குலசேகரன் இருளிரிய என்கிற திருமொழியில் - கருமணியை - மாயோனை - அம்மான் தன்

Q22+4

என்றிவ்வாறு நெடுங்கால மனுபவிக்க ஆசைப்பட்ட பகவதனுபவங் களுக்கு சிந்தாமணிகள் போன்ற நமஸ்காரங்கள் உனது திருவடிகள் விஷயத்தில் வ்ருத்திபடைபட்டும் என்று ப்ரார்த்திப்பதாக வ்யக்தமா கிறது. "ஜிகிஷதோமேகவிதார்கிகேந்த்ரான்" என்று வாதப்போர்களில் கவிகளையும் தார்கிகர்களையும் தோர்க்கடித்து வெற்றிபெற ஸ்ரீ தேசி கன் நினைத்திருப்பதாக எழுதி இருப்பதும் சரியல்ல. வைதிகமதமான பகவத்ராமானுஜ தர்சனத்தை தூஷிக்கும் கவிகளையும் தார்கிகர்களை யும் தோர்கடித்து வைதிகமதத்தை ஸ்தாபனம் செய்வது யதாசக்தி நிகி ருணீயாத் தேவதாகுரு நிந்தகான் என்று விதிபலப்ராப்தமாகையினால் அப்படிப்பட்ட நாஸ்திகாதிகளையும் மற்றும் வைதிகோத்தமர்களான குருக்களை தூஷிப்பவர்களையும் ஜயிக்க விரும்பினபடி அல்லது திருப் பாவைவ்யாக்யானம் முதற்பதிப்பு 19-ம் பக்கத்தில் அஸக்ருத்ப்ர ணாமமே சாஸ்த்ரீயமென்று ஆக்ரகிப்பது வடகலைபார் கருமம். தென் னாசார்யர்களின் ஸித்தாந்தமோ என்னில் ஸக்ருத்ப்ரணாமத்தான் ஸர் வாத்மநா உபபன்னம் என்று எழுதிவிட்டு ஷடி க்ரந்தம் 17-ம் பக்கத் தில் முதல்வரியில் ஒன்றாயிற்று இரண்டாயின மூன்றாயின என்று கணக்கிட்டு விழுந்தெழுமவர்கள் தலைமேலே தமது இடது திருவடியை வைப்பதாக எழுதிவிட்டதை மாத்திரம் கொண்டு சிலர் திருவுள்ள முகந்திருப்பதுபோல ஸ்ரீ தேசிகன் தம்மை பகுமுகமாக ஹிம்ஸித்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் விஷயமாககூட விஜயத்தை நெஞ்சால் நினைத்தவ ரல்ல என்பதை அவருடைய ஆஜந்ம சுத்தமான திவ்ய சரித்திர மறிந் தவர்களைக்கேட்டு மற்றவர்கள் தெளியப்ராப்தம். தெருவோடுபோன ஸ்ரீ வைஷ்ணவரை க்ரந்த காலக்ஷேப பரவசராய் கவனிக்காதிருந்த குற்றத்திற்காக தம்மைப் பரிபவப்படுத்தின வைஷ்ணவரிடம் கலக்க மற்ற சிந்தையோடு அஹந்தே நாஹம்தே என்று தமது திருவுள்ளத்தை ஸ்திரப்படுத்திக் கொண்ட ஸ்ரீ தேசிகன் ஸ்வபாவம் தெரிந்திருந்தும் தூஷிக்குமவர்களுக்கு குணகதனத்தினால் ப்ரயோஜனமுண்டோ?

இதிருக்க இந்த அவைதிக விஜயம் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர்களால் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு ஸ்ரீ பாஷ்யாதிகளிலும் எழுதப்பட்டு ப்ரபந்நர் களுடைய ப்ரதம கைங்கர்யமாகவும் தென்னாசார்ய க்ரந்தங்களி லும் ப்ரஸித்தமாகவிறே எழுதப்பட்டிருப்பது. ஆகையினால் ஸ்ரீ தேசிகன் ப்ரயோஜனாந்தரத்தை உத்தேசித்து அநேக நமஸ்காரங்களை ப்ரார்த்திக்கவில்லை ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ரரக்ஷையில் ஒற்றைப்பட்ட

நமஸ்காரம் செய்யக்கூடாது இரட்டைப்பட்ட நமஸ்காரங்களையே செய்யவேண்டுமென்கிற வாக்யங்கள் புதியதாகச்சேர்க்கப்பட்டவை. புராதன தாளகோசங்களில் காணப்படவில்லை என்று நமஸ்கார தத்வம் 5-ம் பக்கத்தில் எழுதி இருப்பதும் சரியல்ல. ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ரரக்ஷையில் காணப்படும் ஷை வாக்யங்கள் பாரமேச்வர ஸம்ஹிதை முதலான பல பாஞ்சராத்ர ஸம்ஹிதைகளிலிருப்பதாக நாம் கீழே விஸ்தாரமாக எழுதிகாட்டி இருப்பதால் இது அப்ரஸித்தமல்ல. ப்ராசீனதாளகோசங்களில் இல்லை என்று எழுதி இருப்பதும் அனுசிதம். இப்படிஎழுதுகிறவர் ப்ராமாணிகராஜஸ்தான புஸ்தகாலயங்களைக் குறிப்பிட்டு அங்கு இல்லைஎன்று எழுதினல் இது சரியா அல்லவா என்று மற்றொருவர் சோதித்துபார்க்கமுடியும். தவிரஇவர் தமது திருமாளிகை தாளகோசத்தில் இவ்விஷயமில்லைஎன்று அதற்குதகுந்த சௌகரியத்தைச்செய்து விட்டுஎழுதலாம். உலகத்தில்எல்லாத்திருமாளிகை ஸ்ரீ கோசங்களையும் ஒருவனல்பார்க்கமுடியாது இவர்தமது திருமாளிகையில் இல்லாத விஷயம் அப்ரமாணம் என்றால் மற்றொருவன் இந்தவரார்த்தையை திருப்பிச்சொல்லிவிட்டால் பதில் சொல்ல முடியாதென்பதை ஆலோசிக்க வேண்டும். இது சந்திரசூரியர்களைப்பார்க்க த்வேஷம் கொண்ட ஒருவன் சந்திரசூரியர்களில்லை என்பதோடு ஸமானமாகும். பூர்வர்களான வாதிகள் ப்ரமாண வாக்யங்களை ஒப்புக்கொண்டு அவ்வாக்யங்களுக்கு தமதிஷ்டப்படி அர்த்தம் பண்ணுவது ப்ரஸித்தம். தமக்குஇஷ்டமில்லாத வர்த்தங்களைச் சொல்லுகிற வசனங்களையே அபலாபம் செய்யக் கண்டதில்லை. நமஸ்கார தத்வம் எழுதினவர் ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ரரக்ஷையிலுள்ள வாக்யங்கள் பின்னோரால் சேர்க்கப்பட்டதென்பதை எம்பெருமான்பிணையடிமேல் ஆணையிட்டியம்புவேன் என்று திருப்பாவை வ்யாக்யானம் முதல்பதிப்பு 12-ம பக்கத்தில் எழுதியிருக்கிறார். அந்தோ இவருடைய ஸ்வக்ஷையின் மகிமை. ஷை வசனங்கள் பாரமேச்வர ஸம்ஹிதை முதலிய பல ஸம்ஹிதைகளில் ஆயிரக்கணக்காக இருப்பதை நாம் கீழே காட்டியிருப்பதால் ஷை ஸம்ஹிதைகளிலும் இவருக்கு இஷ்டமில்லாத ஷைவசனங்கள் சேர்க்கப்பட்டதென்றே சொல்ல இவர் துணிந்திருக்க வேண்டும். இதெல்லாமிருக்க தமது ஸம்ப்ரதாயத்தை திருவாணையிட்டாவது ஸ்தாபிக்க ச்ரத்தையுள்ள இந்த ஸ்வாமியைக் காட்டிலும் தென்னசார்ய ஸம்ப்ரதாய ஸ்தாபனத்தில் ச்ரத்தையுள்ள மற்றொருவர் இந்த வசனங்களை எடுத்தெழுதி அதி

விருக்கும் யா என்கிற ப்ரத்யயத்திற்கு இரண்டு நமஸ்காரமென்று அர்த்தமல்ல இரண்டுவிதமான நமஸ்காரமென்று அர்த்தம் பண்ண வேணுமென்று எழுதி முன் பின் வசனங்களையும் ப்ரகரணத்தையும் விஸ்தாரமாக விசாரித்திருக்கிறார், அதற்கு கண்டநக்ரந்தமும் நாவல்பாகம் ஸ்ரீ உப. வே. ஸ்ரீநிவாஸ தாதாசாரியாரால் எழுதப்பட்டு அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி ஸ்வஸம்ப்ர தாயஸ்தர்களாலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டு வாக்யார்த்த விசாரமும் செய்யப்பட்டு வாக்யார்த்த விஷயத்தில் கண்டநமும் ப்ரஸித்தமாக ஏற்பட்டுள்ள வசனங்களை சிலர் எம்பெருமானிணையடிமேல் ஆணையிட்டு இல்லை என்று எழுதியிருப்பதால் இவருடைய ப்ராமாணிகதை தான் வெளியாக்கப்படுகிறது இப்படி திருப்பாவை வ்யாக்யானத்தில ஆணையிட்டவர் நமஸ்கார தத்வத்தில் ஷை விசாரத்தை எழுதும்பொழுது ஆணையிட்டு எழுதாமல் மற்ற விஷயங்களை மட்டும் எழுதியிருக்கிற காரணம் அறிகிலோம். ஷை திருப்பாவை 2-வது தடவை போட்டதிலும் அந்த அம்சத்தை எடுத்துவிட்டார்.

அந்தோ தென்னாசாரிய ஸம்ப்ர தாயஸ்தர்களால் அச்சிடப்பட்ட பல பாஞ்சராத்ர ஸம்ஹிதைகளில் ஒருதடவை அஷ்டாங்காதி நமஸ்காரத்தைச் செய்யக்கூடாது பல நமஸ்காரங்களை இரட்டைப்படையாகவே செய்யவேண்டுமென்று பற்பலவிடங்களில் எழுதியிருப்பதை இனிஎப்படி எடுக்கமுடியும். ஷை க்ரந்தங்கள் அச்சிடப்படுவதற்குமுன் இந்த நமஸ்கார விசாரம் வந்திருந்தால் சிலர் தமது திருவுள்ளப்படி ஷை வசனங்களை பரிஷ்கரித்திருப்பார்கள் என்றே நினைக்க இடமுண்டாகிறது. நமஸ்கார தத்வம் எழுதினவர் திருப்பாவை வ்யாக்யான முதல் பதிப்பில் வடகலையார் தலையின்மேல் தமது இடது திருவடியை வைப்பதாக எழுதி இரண்டாம் பதிப்பில் அதை எடுத்துவிட்டு அச்சிட்டிருப்பது போல ஷை பாஞ்சராத்ர க்ரந்தங்களை இப்பொழுது சிலர் தமது திருவுள்ளப்படி பரிஷ்கரித்து அச்சிட்டாலும் முன்பு அச்சிட்ட ப்ரதிகளும் ஓலைப்ரதிகளும் மத்யஸ்தர்களான ஹானதிகளுடைய புஸ்தகாலயங்களிலும் மற்றும் ராஜ ஸ்தானங்களிலுமிருக்குமாகையினால் இவர்கள் மனோரதம் பூர்ணமாகாது. முற்காலத்தில் ஸ்வமத ஸ்தாபனத்தில் ச்ரத்தையுள்ள அனேகர்களிருந்தும் அவர்களுக்கு க்ரந்தங்களை அந்யதாவாக கல்பிக்கிற இவ்வுபாயம்தெரியவில்லை போலும். இந்த வசனங்களிலிருக்கும் த்விதா என்கிற சப்தத்திற்கு

இரண்டு விதங்களான ஒற்றை நமஸ்காரத்தை அதாவது ஒருதடவை கீழே விழுந்து தண்டனிடுவது ஒரு தடவை கைகூப்புவது என்பது அர்த்தம் என்று சிலர் அர்த்தம் சொல்வது சரியல்ல ஏனென்றால் இவர்கள் சொல்லியபடி "த்விதா" என்கிற சப்தத்திற்கு இரண்டு விதமான நமஸ்காரத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று அர்த்தமானாலும், அந்த இரண்டு விதமான நமஸ்காரங்களையும் ஒருதடவை செய்கிறதா அல்லது பலதடவை செய்கிறதா அல்லது இஷ்டம்போல் செய்யலாமா என்கிற ஸந்தேகம்வருமானால் அந்தஸந்தேகத்தை இந்தஇரண்டுவிதமென்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற "த்விதா" சப்தம் தீர்க்கமாட்டாது. ஆகையினால் ஸமானப்ரகரணத்திலிருக்கிறதான இரண்டுதடவை 4 தடவை என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற த்வி: சது: த்விவாரம்: சதுர்வாரம்: த்விக்ருத்வ: சதுஷ்க்ருத்வ: என்கிற சப்தங்களைக்கொண்டு தான் நிச்சயிக்கவேண்டும். அவைகள் எல்லாம் இரட்டைப்பட்ட நமஸ்காரங்களையே செய்யவேண்டுமென்று சொல்வதால் பூர்வ பக்ஷிகளுக்கு ப்ரதிகூலமாகவே முடிகிறது. தவிர வாஸிஷ்ட ஸம்ஹிதையில் சதுரஷ்டௌத்வாதசவா என்று சொல்லி இருப்பதால் 12-வித நமஸ்காரங்களை எந்த சாஸ்திரத்திலும் தேடி பார்த்தாலுமகப்படாது. தவிரவும் த்விதா சதுர்தா என்கிற சப்தங்களுக்கு இரண்டுவித நமஸ்காரங்களை நாலுவித நமஸ்காரங்களை என்று அர்த்தம் சொல்லுகிறவர்களுக்கு அஷ்டாங்கம் 1, அஞ்சலி 1 என்றும் ஒரு அஷ்டாங்க நமஸ்காரமும் 3 அஞ்சலிகளும் என்ற அர்த்தத்தை தீர்மானிக்கமுடியாதாகையினால் அஞ்சலியைவிட்டு அஷ்டாங்கத்தையும் மானஸிகத்தையும் அல்லது வாசிகத்தையும் செய்வது த்விதா என்பதற்கு அர்த்தமாகலாம். அப்படியே சதுர்த்தா என்பதற்கு ஒரு அஷ்டாங்கம் ஒரு பஞ்சாங்கம் ஒரு த்வாதசாங்கம் ஒரு மானஸிகம் அல்லது ஒரு வாசிகம் ஆக 4 வித நமஸ்காரங்களைப் பண்ணவேண்டு மென்றும் அர்த்தம் சொல்லலாம் இது இவர்களுக்கு அநிஷ்டம். இப்படி கஷ்டப்பட்டு ஸமர்த்தித்தாலும் 8 விதம் 12 வித நமஸ்காரங்களை எங்கே போய் தேடமுடியும். அஷ்டௌ துவாதச என்கிற சப்தங்களில் தா என்கிற ப்ரத்யயமில்லாததினால் 8 விதம் 12 விதம் என்கிற அர்த்தம் சொல்லமுடியாது.

இதிருக்க இந்த ஸம்ஹிதையிலிருக்கிற த்விதா சதுர்தா என்கிற சப்தங்களுக்கு இரண்டுதடவை 4 தடவை என்கிறதுதான் அர்த்த

மென்கிற விஷயமானது இதே ஸம்ஹிதையில் அனேகம் இடங்களில் ஷி அர்த்தத்தில் ப்ரயோகத்திஞல் அறியப்படுகிறது. இதன் மேல் அத்யாயத்தில் நித்யோத்ஸவத்தில் "பீடம் ப்ரதக்ஷிணம் நீத்வா சதுர்தா வாத்விதா ததா! ஸந்தோஷ்யந்ருத்தகீதாத்யை: தேவமந்த: ப்ரவேசயேத்" பகவத்விக்ரகத்தை 2 தடவையாவது அல்லது 4 தடவையாவது பலி பீடத்தை ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணிவைத்து உள்ளே எழுந்தருளப்பண்ணவேண்டியது. இங்கிருக்கிற த்விதா சதுர்த்தா என்கிற சப்தங்களுக்கு இரண்டு தடவை 4 தடவை என்று அர்த்தம் சொல்லுவதுதான் உசிதமாகும். இரண்டுவிதம் அல்லது 4 விதமான ப்ரதக்ஷிணங்களை செய்வித்து என்று அர்த்தம் சொல்வது ஸங்கதமாகாது. இதைப்போலவே 7-வது அத்யாயத்தில் த்வாதசாக்ஷர மந்திரத்தை ஜபிக்கச் சொல்லுகிற இடத்தில்.

> நித்யாஶிதாவரம் ப்ரஹ்ம யஜ்ஞவேணாதே வ்ரகாஶிதம்।
> வாஸ்யந்தஸ் ஆராதணாத்வஸ்த. த்யாத்வா யாம் ஜீத பாஷி
> தாநு॥
>
> நாஸாக்ரே ஹாவிஸ்ஸ்வ ஹ்ரூ த்யாயந் க்ஷயத்ராஜ்ஞவம்ஷியா।
> ஜிஹ்வாக்ரே தா வதாய த்ராஸ்வா தாலோ ந்ருமா தயாவ
> ஷட்॥
>
> ஜிஹ்வாமூலே தயாவாயஸ க்ஷாவா வத்ரயேந்ந நாம்।
> ஜிஹ்வாமத்யே தயாவேத்ரிந்த்ர உபயா ஆ உபாக்ஷரம்॥
> க்ஷணகர்ணே தாம் மநவி த்யாத்வா ஷோடஶயா ஜபேத்।
> உரோதேஶே பாஸிதகேவ வதாவித்ரம்ஶதியா
> ஜபேத்॥
>
> உரஸ்யாஹம் க்ருதிம் த்யாயந் ஜபேத்வாஶீதியா வாநஃ।

என்பது முதலிய மற்றும் அநேக இடங்களில் த்வாதசாக்ஷர மந்த்ர ஜபங்களின் ஆவ்ருத்தியைச் சொல்லுமிடத்தில் 2 தடவை, 4 தடவை, 6 தடவை, 8 தடவை, 10 தடவை, 16 தடவை, 24 தடவை, 80 தடவை ஆவர்தயேந்மனும் என்று வ்யக்தமாகவே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இடங்களில் 80 விதங்களாக ஜபிக்க வேண்டியது என்ற அர்த்தம் ஒரு காலத்திலும் ஸம்பவிக்காது. இந்த ஒரு ஸம்ஹிதை தவிர மற்றை ஸம்ஹிதைகளில் த்விவாரம் சதுர்

வாரம் என்பது முதலான சப்தங்கள் தடவை என்கிற அர்த்தத்தை வ்யக்தமாகச்சொல்லுவதால் அந்த வசனங்களுக்கு நிச்சயமாக இரண்டு தடவை 4 தடவை என்றே அர்த்தம் சொல்லவேண்டியது அவச்ய மானதால் அதை அனுசரித்து ஸங்க்ஷிப்தசப்தமான த்விதா சதுர்தா என்கிற சப்தங்களுக்கும் தடவை என்று அர்த்தம் சொல்லுவது தான் உசிதமாகும் ஆகவே இதுவரையில் ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ர ஸம் ஹிதைகளும் தர்ம சாஸ்திரங்களும் ஒற்றை நமஸ்கார விஷயத்தில் அனுகூலமாகாதென்பதையும் ப்ரத்யுத இரட்டைப்பட்ட நமஸ்காரமே பண்ணப்படவேண்டுமென்பதற்கு இவைகள் அனுகூலமாக இருப் பதையும் வ்யக்தமாக காட்டினேம். இனிமேல் ஸ்ரீ தேசிகாதிக ளுடைய ஸ்ரீ ஸூக்திகளும் ப்ரதிவாதிகளுக்கு அனுகூலமாகாததோடு ப்ரதிகூலமாகவே இருக்கின்றன என்பதையும் வ்யக்தமாக்குகிறேம்.

நமஸ்கார தத்வம் 17-ம் பக்கத்தில் எந்த சாஸ்திரத்தில் எப்படிச் சொல்லி இருந்தாலும் ப்ரக்ருத ஸ்தோத்ரரத்ன பாஷ்யத்தில் நம் தேசிகன் அருளிச் செய்தது ஒன்றே உண்மை உணர விரும்புவோர்க் குப் போதுமானது. 'பௌந: புந்யமலங்க்ருதி:' என்று தலைக் கட்டியருளின மாண்பு மெச்சத்தக்கதன்றே, என்று எழுதப்பட்டிருக் கிறது. இப்படி எழுதினவர் தம்முடைய ஸம்ப்ரதாயம் இது என்று எழுதி விடாமல் இருப்பது உசிதமாகும். ஸ்ரீ தேசிக ஸ்ரீ ஸூக்திகளை தூஷிப்பதற்கென்றே தீக்ஷைபண்ணிக்கொண்டு பல புஸ்தகங்களை எழுதி அவற்றுள் ஸ்ரீ தேசிக தூஷணங்களையே நிறைத்து வைத் திருக்குமிவர் ஏதோ ஒரு தேசிக ஸ்ரீ ஸூக்தி தமக்கு அனுகூலமாக இருப்பதுபோல இவர் திருவுள்ளத்தில் ப்ரமமுண்டாகவே கீழே காட் டிய ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ர ஸ்ம்ருதிகளை கூட அனாதரித்து ஸ்ரீ தேசிக ஸ்ரீ ஸூக்தியினுடைய மாண்பு மெச்சத்தக்கதென்றே என்றும் நம் தேசி கன் என்றும் உறவு கொண்டாடுகிருர். இவரிப்படி கொண்டாடினு லும் ஸ்ரீ ஸூக்திகளில் இவருக்கு வாஸ்தவமான விச்வாசமில்லாததி ஞல் ஷெ ஸூக்திகள் இவருக்கு அனுகூலிக்காமல் இவருக்கு ப்ரதிகூல மாகவுமிருப்பதை இங்கு வ்யக்தமாகக் காட்டுகிறேம். காவ்ய லக்ஷ ணங்களைத் தெரிவிக்கிற க்ரந்தங்களில் புநருக்தி என்கிற ஒருதோஷத் தைச் சொல்லி இது காவ்யங்களில்லாமலிருக்க வேண்டுமென்று பல க்ரந்தங்களிலும் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது ஒருதடவை சொல்லப் பட்டதை மறுபடியும் சொல்வது புநருக்தி என்று சொல்லப்படுகிறது.

இது சப்தபுநருக்தி என்றும், அர்த்தபுநருக்தி என்றும், உபயபுநருக்தி என்றும் மூன்றுவிதங்களாக இருக்கிறது. இவற்றுள் அர்த்தத்திற்கு புநருக்தி இல்லாமல் சப்தத்திற்குமட்டும் புநருக்தி இருந்தால் அது புநருக்தி தோஷமல்ல. சப்தத்திற்கு புநருக்தி இல்லாமல் அர்த்தத் தத்திற்கு மாத்திரம் புநருக்தி இருந்தால் 'உக்தாபிந்நார்தகம் யத்ஸ்யா தேகார்த்தம் தந்நிகத்யதே' என்கிறபடியே அது ஏகார்த்தம் என்கிற அர்த்த தோஷமாகும். சப்தம் அர்த்தமிரண்டிற்கும் புநருக்தி இருந் தால் 'சப்தார்த்த பௌநருக்த்யேது தத்வாக்யம் புனருக்திமத்' என்கிற படியே அதை புநருக்தி என்கிற சப்ததோஷமாக ப்ரதாபருத்ரீயாதி லக்ஷணக்ரந்தங்களில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீ ஆளவந்தார் தாமருளிச்செய்த ஸ்தோத்திரத்தின் ஆரம்பத்தில் தமது ப்ராசாரிய ரான ஸ்ரீ நாதமுனிகளைக்குறித்து 3 ச்லோகங்களில் நமஸ்காரத்தைப் பண்ணியிருக்கிறார். ஷெ ஸ்தோத்திரத்திற்கு பாஷ்யம் செய்தருளின ஸ்ரீ தேசிகன் ஸ்ரீ மன் நாதமுனிகள் ஒருவரைப்பற்றியே மூன்று ச்லோகங்களிலும் சொல்லி இருப்பதால் இது கீழே சொல்லப்பட்ட ஏகார்த்த மென்கிற அர்த்தபுநருக்தியாகச் சிலர் சங்கிக்கக் கூடுமென்று நினைத்து 'குரோர்க்யாநாதி ஸம்பத்தி: தஸ்யாஸ்ஸர்வாதி சாயிதா லோ கோப காரிதாப் யுக்தேத்யதோ நபுநருக்ததா' என்கிற ச்லோகத் தினால் முதல் ச்லோகத்தில் நாதமுனிகளுடைய ஞானபக்தியாதிகள் சொல்லப் படுவதாலும் இரண்டாவது ச்லோகத்தில் அவற்றின் மேன் மையே முக்கியமாக சொல்லப் படுவதாலும் மூன்றாவது ச்லோகத்தில் நாதமுனிகள் உலகத்திற்குச் செய்திருக்கிற உபகாரங்கள் சொல்லப் படுவதாலும் ஆக 3 ச்லோகங்களிலும் நா முனிகளுடைய வெவ் வேறான குணங்களே சொல்லப் படுவதால் இது அர்த்தபுநருக்தி தோஷமாகாது என்று ஓர் ஸமாதானத்தைச் சொல்லிவிட்டு மற்றும் சிலர் மநஸ், வாக், காயம் என்கிற 3 கரணங்களுடைய தோஷங்கள் போவதற்காக 3 மங்களாசரணங்கள் இங்கு செய்யப் பட்டிருப்பதாக வும், வேறே சிலர் அதிக மாங்கல்ய ஸித்தியை உத்தேசித்து 3 மங்க ளங்களைச் செய்திருப்பதாகவும் சொல்வதாக எழுதியிருக்கிறார்.

ஆக காவ்ய தோஷமான புநருக்தி சங்கிக்கப்பட்டு ஸமாதானம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதேயல்லது தர்ம சாஸ்திர விஷயமான அஷ்டாங் காதி நமஸ்காரங்களை ஒருதடவை செய்யாமல் ஏன் பலதடவை செய் திருக்கிறார் என்கிற சங்கையாவது அதற்கு சாஸ்திர ஸம்மதி உண்டு

அல்லது இல்லை என்கிற விஷயமாவது சொல்லப் படவில்லை என்கிற விஷயம் இந்த ப்ரகரண ஸூக்திகளை கவனிக்கும் பண்டிதர்களுக்கு நன்கு விளங்கும். இதை 'அதோ ந புநருக்ததா' (ஆகையினால் புநருக்தி இல்லை) என்கிற ஸமாதானம் இதை வ்யக்தமாகக் காட்டுகிறதல்லவா? இதற்குமேல் 'நமோநமோவாங்மநஸாதிபூமயே' என்கிற 21-வது ச்லோகத்தில் ஸ்ரீ தேசிகன்

அத்ர நமச்சப்தஸ்ய வீப்ஸா । பாவம் பாவம் க்ருத்யதித்ஸு:
நித்யாஞ்ஜலி பரிதாஹ்ருஷ்டா நமஸ்யத்யவதாரிண: । ஐதிவாஸ
பாரகவ ஸௌஹார்த்தாநுபந்தி விஸ்ம்ருதி ஸாமாநாம் த்யாநா
ஸஞ்ஜநித ஸக்திப்ரகர்ஷம் வ்யநக்தி । உக்தஞ்ச — ப்ரஸம்ஸா
யாம் ப்ரதிஜ்ஞாயாம் ப்ரஸாதே தஜ்ஜுகேநவி । ஹர்ஷே ச விஸ்மயே
சைவ பௌந: புந்யமலங்க்ருதி:॥

என்கிற வாக்யங்களினால் இந்த ச்லோகத்தில் நம: என்கிற சப்தத்தை இரட்டித்துச் சொல்லியிருப்பதும் 4 தடவை சொல்லியிருப்பதும் புநருக்தி என்கிற தோஷமாகுமென்று சங்கித்துக் கொண்டு குணானுபவத்தினாலுண்டான பக்தியின் அதிசயத்தினால் நமச்சப்தத்தைப் பலதடவை சொல்லி இருப்பதாக ஸமாதானத்தைச் சொல்லிவிட்டு ஷடி விஷயத்தில் ப்ரமாண ச்லோகத்தையும் எழுதியிருக்கிறார். 'சப்தார்த்த பௌநருக்த்யேது தத்வாக்யம் புநருக்திமத்' என்கிற காவ்ய தோஷமே இங்கும் சங்கிக்கப்பட்டு பரிகரிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்த விஷயமும் 'நமச்சப்தஸ்ய வீப்ஸா ஆவ்ருத்திச்ச' என்று என் நம: என்கிற சப்தத்தை இரண்டு தடவை உச்சரித்து இருக்கிறது என்பதினாலும் 'நம இத்யேவ்வாதிந:' என்கிற த்ருஷ்டாந்தத்தில் நம: நம: என்கிற சப்தத்தையே சொல்லிக் கொண்டிருப்பதைக் காட்டுவதாலும் மேல்காட்டிய ப்ரமாண ச்லோகத்தினாலும் வ்யக்தமாக எற்படுகிறது. ஸ்துதிப்பது, ப்ரதிக்ஞை செய்வது, அழுவது, அதட்டுவது, பயப்படுவது, ஜயிப்பது இந்த ஸமயங்களில் ஒரு சப்தத்தைப் பலமுறை சொல்வது தோஷமாகாது. குணமாகவேயாகும் என்றல்லவோ ப்ரமாணம் காட்டப்பட்டிருக்கிறது அல்லது அழுதுபுலம்பு மிடங்களில் பலமுறை அஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்வது அலங்காரமுமல்ல இப்படிக் கண்டதுமில்லை.

நமஸ்கார தத்வக்காரர் இது காவ்ய தோஷவிஷயகமான சங்கா ஸமாதான மென்பதை கவனித்துப் பார்க்காமல் இந்த ஸ்ரீ ஸூக்திகளை

நமஸ்கார விஷயமான சங்கா ஸமாதான ரூபங்களாக ப்ரமித்து நமஸ்காரதத்வம் 5-வது பக்கத்தில் ஆளவந்தார் ஏன் பலதடவை நமஸ்கரித்திருக்கிறார் என்கிற சங்கைக்கு ஸ்ரீ தேசிகன் பலதடவை நமஸ்கரிக்க வேண்டியது சாஸ்திர ஸம்மதமான விஷயமானதினால் பலதடவை நமஸ்கரித்திருக்கிறார் என்று எழுதாததினால் ஸ்ரீ தேசிகனுக்கு பலதடவை நமஸ்கரிப்பது அநிஷ்டம் ஆகையினால் ஒரே தடவை நமஸ்கரிப்பது ஸ்ரீ தேசிகன் இஷ்டமென்றும் எழுதி இருக்கிறார், இந்த தேசிக ஸூக்திகள் எந்த விஷயங்கள் என்பதை பண்டிதர்கள் பராமர்சிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம்.

இதுநிற்க இந்த தேசிக ஸூக்திகளை நமஸ்கார விஷயங்களாகவே நாமும் அங்கீகரித்தாலும் கூட இது வாசிக வ்யாபாரமானதினால காயிகமான அஷ்டாங்காதி நமஸ்காரங்களை ஒரே தடவைதான் செய்யவேண்டுமென்கிற கக்ஷிக்கு இது எப்படி ப்ரமாணமாகும். இதனால் நமஸ்கார தத்வம் 10-வது பக்கத்திலும் திருப்பாவை வ்யாக்யானத்தில் 11-ம் பக்கத்திலும் வாயினால் பலதடவை நம: என்று சொல்வதில் தமக்கு ஆக்ஷேபமில்லாமல் கீழே விழுந்து தண்டனிடுகிற அஷ்டாங்காதி நமஸ்காரத்தைமட்டும் ஒரே தடவைதான் செய்யவேண்டும் பலதடவை செய்யக்கூடாதென்று எழுதிவிட்டு ஸ்தோத்ரம் 21-வது ச்லோகத்தில் நமோ நம: என்று பலதடவை சொல்லியிருப்பதற்குக் காரணம் சாஸ்திரங்களில் பலதடவை நமஸ்கரிக்கும்படி சொல்லியிருப்பதுதான் என்று சொல்லாமல் ப்ரசம்ஸை முதலியவைகளை காரணமாக எழுதியிருப்பதால் ஸ்ரீ தேசிகனுக்கு ஒற்றை நமஸ்காரம் தானிஷ்டமென்று 4, 5-வது பக்கங்களில் எழுதியிருப்பது மிகவும் சரியல்லவென்று சொல்லப் பட்டதாகிறது. மற்றும் நமஸ்காரதத்வம் 7-ம் பக்கத்தில் ப்ரணமம் லக்ஷ்மண முநி: என்கிற ச்லோகத்தில் ப்ரணமம் என்று ஏகவசநாந்தமாக அருளிச் செய்திருப்பதைக் கொண்டு ஸ்ரீ தேசிகனுக்கு ஒரே அஷ்டாங்க நமஸ்காரம் தானிஷ்டமென்று எழுதி ஸர்வக்ஞரான திருப்புட்குழி ஸ்வாமியையும் தூஷித்திருப்பதும் சரியல்லவென்று சொல்லப் பட்டதாகிறது ப்ரணமம் லக்ஷ்மண முநி: என்று. யதிராஜ ஸப்ததியில் அருளிச்செய்தது வாசிக வ்யாபாரமாகையினால் வாசிக நமஸ்காரத்தை இஷ்டப்படி ஸக்ருத்தாகவோ அல்லது அஸக்ருத்தாகவோ செய்யலாமாகையினால் வாசிக நமஸ்காரத்தைச் சொல்லுகிற சப்தத்திலிருக்கிற ஏக வசனம் காயிக நமஸ்காரத்தை ஒன்றாகத்தான்

செய்யவேணுமென்பதற்கு ப்ரமாணமாகாதல்லவா. வஸ்தஸ்து இந்த ஏகவசநத்திற்கு இப்படி அர்த்தம் எழுதினவர் "ஸபவித்ராஸ்ஸதர்போவா கர்மாங்காசமநம் சரேத்" என்கிற இடத்தில் ஆசமன சப்தத்தில் ஏக வசனமிருப்பதைக்கொண்டு அச்யுதாயநம:- என்கிற முதல் ஆசமனத்துடன் நிருத்தி மேலிரண்டுதடவை ஜலம் சாப்பிடாதிருக்க வேண்டி வருமென்பதை கவனிக்கவில்லைபோலும்.

நமஸ்கார தத்வம் 4-வது பக்கத்தில் "ஏக: க்ருஷ்ணநமஸ்காரோ முக்திதீரஸ்ய தேசிக: என்கிற வசனத்தை ஸ்ரீ தேசிகன் இங்கு எழுதி இருப்பதால் இது ஸக்ருத் ப்ரணாமம் பண்ணுவதற்கு ப்ரமாணமாகிறதென்று எழுதி இருப்பதும் சரியல்ல. ஸ்ரீ தேசிகன் பஞ்சாங்கம் அஷ்டாங்கம் முதலிய கீழே விழுந்து தண்டனிடுகிற நமஸ்காரங்களை 1—3—5 இப்படிச் செய்யக்கூடாதென்றும் ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ரரக்ஷையில் பாரமேச்வர ஸம்ஹிதாதி வசனங்களை உதாஹரித்து எழுதி இருப்பதால் அதற்கு விருத்தமாக அதே தேசிகன் ஒரு காயிக நமஸ்காரத்தையே செய்யவேண்டுமென்று சொல்லி இருக்கிறார் என்று சொல்லுவது உசிதமாகாதாகையினால், நிஷேதிக்கப்பட்ட விஷயத்தில் உத்ஸர்க்கவிதி ப்ரவர்த்திக்கமாட்டாதாகையினால் "ஏக: க்ருஷ்ணநமஸ்கார; என்கிற வசனத்தில் சொல்லப்படுகிற நமஸ்காரமானது காயிக நமஸ்காரம் தவிர மற்றை மானஸிக வாசிக நமஸ்காரமோ அல்லது அஞ்சலியோ யாகக்கடவது. அல்லது இங்கிருக்கிற ஏக என்கிற சப்தம் அஸஹாயவாசியாய் மற்றொரு புண்ணிய கர்மம் வேண்டாதபடி க்ருஷ்ண விஷயமான நமஸ்காரம் ஒன்றே மோக்ஷத்தைத் தருமென்று அர்த்தம் சொல்வது மிகவும் பொருத்தமானது. ஆக இந்த ஏக சப்தத்தினால் வேறு புண்ணியகர்மங்கள் நிஷேதிக்கப்படுகின்றனவேயன்றி இரண்டாவது நமஸ்காரம் நிஷேதிக்கப்படவில்லை "க்ருதேயாமேருதாயோவை யஸ்ய பும்ஸ: ப்ரஜாபதே ப்ராயச்சித்தம் துதஸ்யைக ஸம்ஹரிஸம்ஸ்மரணம்பரம் முதலான அநேக இடங்களில் ஏக சப்தம் அஸஹாயவாசியாக இருப்பது ஸுப்ரஸித்தமல்லவா தவிரவும் முக்திதீரஸ்ய தேசிக: என்கிற கூடயிருக்கிற சப்தங்களின் ஸ்வாரஸ்யத்தை கவனித்தால் இந்த நமஸ்கார சப்தமானது சரணாகதியையே சொல்லுகிறதென்கை மிகவும் உசிதமானது.

ஏகோபி க்ருஷ்ணே ஸுக்ருத: ப்ரணாம: தசாச்வமேதாவ ப்ருதேந் துல்ய: என்கிற வசனமானது ஒரு தடவை நமஸ்கரிக்க ப்ரமாணமாகி

றது என்று எழுதியிருப்பதும் சரியல்ல அபிவாமாதரம் கச்சேத் என்கிற இடத்தில் போல விருத்தமான அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற அபி என்கிற சப்தமானது இந்த ச்லோகத்திலிருப்பதால் சாஸ்திர நிஷித்தமான ஒற்றை நமஸ்காரம் கூடக்ருஷ்ண விஷயத்தில் செய்யப்படுமானல் இது அச்வமேதத்தைக்காட்டிலும் அதிகமானதுஎன்று நமஸ்கார விஷயத்தில் அர்த்தவாத வாகயமாக இருக்கிறபடியினல் இது ஒற்றை அஷ்டாங்க நமஸ்காரத்தை விதிக்கமாட்டாது. இப்படி தாத்பர்யமில்லாத விஷயத்தில் கூட ப்ரசம்ஸை உண்டென்கிற விஷயம் வைச்வாநரம்த்வாதசக பாலம் நிர்வபேத் என்கிற இடத்தில் அஷ்டாதசகபாலஸ்துதிகளில் கண்டிருக்கிறோம் அதவா இந்தச்லோகத்தில் ப்ரணுமத்திற்கு ஸுக்ருத என்று விசேஷணமிட்டிருப்பதால் நன்ருகச் செய்யப்பட்ட என்று அர்தம் தோற்றுகிறது அதாவது பயனைக் கருதாமல் செய்யப்பட்ட என்று அர்த்தம் ஆகவே பயனைக்கருதிச் செய்யப்படும் பத்து அச்வமேதங்களைக் காட்டிலும் பயனைக்கருதாமல் செய்யப்படும் ஒரு க்ருஷ்ண நமஸ்காரம் உயர்ந்ததாகும் என்று அர்த்தமாகிறபடியினல் மிகவும் கஷ்டஸாத்யமான அச்வமேதத்திற்கு எதிரிடையான நமஸ்காரத்தை இங்கிருக்கிற நமஸ்கார சப்தத்தினல் சொல்வது வாச்யஸ்வாரஸ்யத்துக்குஉசிதமாகையினல் அதிலகுவான அஞ்சலிரூப நமஸ்காரத்தை இங்கிருக்கிற நமஸ்காரசப்தம் சொல்லுகிறதென்கையே மிகவும் உசிதமானது. இங்கு ஸுக்ருதப்ரணும: என்று ஒரேபதமாய் ஸுக்ருதப்ரணுமம் என்கிற நமஸ்கார விசேஷம் சொல்லப்படுகிறதென்கிற பக்ஷத்தில் 12 தடவை கீழவிழுந்தெழுந்திருந்து நமஸ்கரிப்பதே ஒரு ஸுக்ருத ப்ரணும மாகையினல் இந்த பக்ஷத்தில் ஸுக்ருத நமஸ்காரம் ப்ரசம்ஸிக்கப்பட்டாலும் ஒற்றை அஷ்டாங்க நமஸ்காரத்திற்கு ஒருபடியாலும் இது ப்ரமாணமாகாது.

நிஷேதிக்கப்பட்ட விசேஷ விஷயத்தில் ஸாமாந்யமான விதிவாக்யம் ப்ரவர்த்திக்கமாட்டாதென்பது 'ப்ரகல்ப்பசாப வாதவிஷயமுத்ஸர்கோபிநிவிசதே' என்கிற நியாய ஸித்தமல்லவா. அதவா இந்த ச்லோகத்திலுமிருக்கிற சப்த ஸ்வாரஸ்யங்களை கவனித்தால் ஏக என்கிற சப்தம் ஸக்ருத் பர்யாயமாய் ஸக்ருத் ப்ரபத்தியைச் சொல்லுகிறதாகவும் சொல்லலாம். மற்றும் எங்கேயாவது ஏக சப்தமுள்ள வாக்யங்களிருந்தால் விசேஷமான நிஷேதவிதிக்கு விரோதம் வாராதபடி அர்த்தம் பண்ணவேண்டுமென்பதை சாஸ்த்ரஜ்ஞர்கள் அங்கீகரிப்பார்கள்.

'த்வதங்க்ரி முத்திச்ய' என்கிற ச்லோகத்தில் அஞ்சலி விஷயத்தில் ஸக்ருத்க்ருத: சாஸ்த்ரார்த்த: என்று ஸாமான்ய ப்ராப்தமான ந்யாயத்திற்கு இங்கு அபவாதமில்லாததினால் ஆவ்ருத் யபேக்ஷையில்லை என்று ஸ்ரீ தேசிகன் அருளிச் செய்திருக்கிறார். இந்த ந்யாயத்தினால் நமஸ்காரத்திலும் ஸக்ருத்க்ருத: என்கிற ஸாமாந்யத்திற்கு ஆவ்ருத்தி விதாயகமான அபவாதமொன்றும் காட்டப் படாமையாலே இதுவும் ஸக்ருத் கர்தவ்யமாகத் தட்டில்லை என்று திருப்பாவை வ்யாக்யானம் 13-ம் பக்கத்தில் எழுதியிருப்பதும் ஸரியல்ல.

அஞ்சலியை ஒரே தடவைதான் செய்யவேண்டு மென்றும் பஞ்சாங்காதி நமஸ்காரங்களை ஒரே தடவை செய்யக்கூடாது 2, 4, 6, இப்படி இரட்டைப் படையாகவே செய்யவேண்டு மென்று நாம் கீழே பல ப்ரமாணங்களைக் காட்டி இருப்பதால் அபவாத மொன்றும் காட்டப் படவில்லை என்பது சரியல்ல. இந்த விஷயம் ஸ்ரீ தேசிகனாலேயே "அத்ர நிரபவாத த்வாத்" என்று அத்ர இந்த அஞ்சலி விஷயத்தில் அபவாதமில்லை என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லப் பட்டிருப்பதால் பஞ்சாங்காதி நமஸ்கார விஷயத்தில் அபவாத முண்டென்று சொல்லப்பட்டதாகிறது. ஆகையினால் ஸ்ரீ தேசிகனுடைய ஸ்தோத்ர பாஷ்ய ஸ்ரீ ஸூக்திகள் காயிக நமஸ்காரங்களான பஞ்சாங்கம், அஷ்டாங்கம் முதலிய நமஸ்காரங்களை ஒரே தடவை செய்யவேண்டு மென்பதற்கு கடுகளவும் அனுகூலமாக இருக்கவில்லை என்பதையும் 'அத்ர நிரபவாதத்வாத்' என்று அஞ்சலி விஷயத்தில் மட்டும் ஒருதடவை செய்வதற்கு அபவாதமில்லை என்று அருளிச் செய்திருப்பதால் மற்றை பஞ்சாங்காதி நமஸ்காரங்களில் ஒருதடவை செய்வதற்கு பாதகமுண்டென்று ஏற்படுவதாலும் ப்ரதிவாதிகளுக்கு விபரீதமாகவுமிருக்கின்றன என்பதை இங்கு வ்யக்தமாகக் காட்டுகிறோம். ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ர ரக்ஷாதிகளில் ஸ்ரீ தேசிகன் பஞ்சாங்காதி நமஸ்காரங்களை ஒரே தடவை செய்யக் கூடாது இரட்டைப் படையாக பலமுறையே செய்யவேண்டு மென்று வ்யக்தமாக அருளிச் செய்திருப்பதாலும் ப்ரமாணை கசரணரான ஸ்ரீ தேசிகன் கீழே காட்டப்பட்ட நூற்றுக்கணக்கான ப்ரமாண வசனங்களுக்கு விருத்தமான விஷயத்தை நெஞ்சினால்கூட நினைக்கமாட்டார். ஆகையினாலும் ஸ்ரீ தேசிகனுக்கு ஒற்றை நமஸ்காரமே இஷ்டமென்று பழி சுமற்றினது ப்ரமமூல மென்பதை பண்டிதர்கள் கவனிப்பார்கள். இதைப்போலவே ஸ்ரீ மத் ராமாயணமும் கோவிந்தராஜீய வ்யாக்யானங்

களும் ப்ரதிவாதிகளுக்கு விபரீதமாக இருக்க தமக்கு அனுகூல மென்று அவர்கள் எழுதியிருப்பதும் ப்ரமமூல மென்பதை வ்யக்தமாக காட்டுகிறோம். நமஸ்கார தத்வம் 6-வது பக்கத்தில் ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டம் 113-வது ஸர்க்கத்தில் பக்கம் 614-ல் 'ஆமந்த்ரயிதுமாரேபே சரணவுபக்ருஹ்யச' 18, 19 தத: ப்ரதக்ஷிணம் க்ருத்வாபரத் வாஜம் புந: புந: என்கிற ச்லோகத்தில் பரதாழ்வான் பரத்வாஜரை நமஸ்கரித்துவிட்டு பலமுறை ப்ரதக்ஷிணம் செய்தான் என்று சொல்லப் பட்டுளது அவ்விடத்தில் வ்யாக்யானம் செய்த மகான்கள் நமஸ்காரம் ஒருமுறை செய்யவேண்டு மென்றும் ப்ரதக்ஷிணம் பலமுறை செய்யவேண்டு மென்றுமுள்ள சாஸ்திரார்த்தம் இவ்விடத்தில் நன்கு வெளிப்பட்டதாயிற்று என்றருளிச் செய்திருப்பதை அனைவரும் காணலாம். ஸ்ரீ ராமாயண மூலத்திலேயே இவ்வர்த்தம் ஸ்பஷ்டமாக விளங்குகிறபடியை வித்வான்கள் விவேகிப்பார்கள் என்று எழுதியிருப்பது சரியல்ல என்பதை வ்யக்தமாக்குகிறோம். இங்கு கோவிந்தராஜீய வ்யாக்யானம்

[illegible]

இங்கு ப்ரதக்ஷிணத்தில் புந: புந: என்றிருப்பதால் ப்ரதக்ஷிணத்தை ஒருதடவை செய்யக்கூடாதென்று சொல்லப் பட்டதாகிறது. ப்ரதக்ஷிணத்தில் புந: புந: என்றிருப்பதால். நமஸ்காரமோ என்றால் ஒருதடவைதான் செய்யப் படவேண்டு மென்று சொல்லப் பட்டதாகிறது என்றாசாரியர்கள் சொல்லுகிறார்கள் மற்றும் சிலர்களோ வென்றால் ஒரு கையினால் நமஸ்கரிப்பதையும் ஒருதடவை ப்ரதக்ஷிணம் செய்வதையும்

(சாஸ்திரங்கள்) நிஷேதித்திருப்பது போல்ஒற்றை ப்ரணாமத்தையும் (சாஸ்திரங்கள்)நிஷேதித்திருப்பதால்புந:புந: என்றுஇங்குவ்யக்தமாகச் சொல்லப்படாவிட்டாலும் அர்த்தஸித்தமான நமஸ்காரத்திலும் அன்வயிக்கலாம் இல்லாவிட்டால் 'சரணவுபஸ்ருஹ்யச' என்றுமுன்ச்லோகத்தில் அபிவாதநம் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் நமஸ்காரம்செய்யாமல் அபிவாதநம்ஸம்பவிக்காது. ஆகையினால்அதனால் ஆக்ஷேபிக்கப்பட்டதாய் கிடைத்தநமஸ்காரத்திலும் அன்வயிப்பதில் ஒருவிரோதமுமில்லைஎன்று இதற்கு அர்த்தம் இங்கு ஒருதடவை நமஸ்கரிப்பதை ஆசாரியன் அபிப்பிராயமாக எழுதின கோவிந்தராஜர் அதை சாஸ்திர ஸம்மதமென்று சொல்லாததோடு அது சாஸ்திர நிஷித்தமென்பதை எல்லாராலும் நடபது தூஷகராலும் 5-வது பக்ஷத்தில் நிஷித்தமென்று அங்கீகரிக்கப்பட்ட 'ஏகஹஸ்த ப்ரணாம ஏக ப்ரதக்ஷிணங்களை' திருஷ்டாந்தமாகக் காட்டி வ்யக்தமாக நிஷேதிக்கப் பட்டதாகவே சொல்லி இருப்பதாலும்மேல் அது சரியல்ல என்று தூஷிக்காததினாலும் கோவிந்தராஜருக்கும் சாஸ்திரங்களுக்கும் ஒற்றை நமஸ்காரம் அநிஷ்டமென்றே தெரிகிறது. ஒற்றைப் ப்ரதக்ஷிணத்தை எந்த வாக்யங்கள் நிஷேதிக்கின்றனவோ அதே வாக்யங்கள் ஒற்றை நமஸ்காரத்தையும் நிஷேதிக்கின்றன வென்பதை முன்னமே விஸ்தாரமாக நாமிங்கு காட்டினோம். ஆகையினால் இந்த கோவிந்தராஜீய வ்யாக்யானம் ஒற்றை நமஸ்காரம் செய்வதற்கு ப்ரமாணமாகாது. இதிருக்க அநேக நமஸ்காரமே கோவிந்தராஜருக்கு இஷ்டமென்கிற விஷயம். 1 அயோத்யா காண்டம் ஸர்க்கம் 25பக்கம் 347ல் நிபேட்பமாது:சரணௌபுந:புந:என்று பலதடவை நமஸ்காரத்தைச் சொல்லுகிற இடத்தில் பலதடவை நமஸ்கரிப்பதை நிஷேதிக்காததினாலும் 'அப்ரதிஷித்த மனுமதம் பவதி' என்கிறபடியே வ்யக்தமாகிறதல்லவா. நமஸ்கார தத்வத்தில் இவ்வாறு வ்யக்தமாக ஒற்றை நமஸ்காரம் சாஸ்திர நிஷித்தமென்று எழுதியிருக்கிற கோவிந்தராஜருடைய மேல் வாக்யத்தையும் எழுதி ஸமாதானம் சொல்லவேண்டியது நியாயமாய் இருக்க அதை எழுதாமல் தமக்கு அனுகூலம் போல் தோன்றுகிற முன் வாக்யத்தை மட்டும் எழுதி உலகத்தை வஞ்சித்திருப்பதால் தூஷகருடைய ப்ரமாணிகத்வத்தின் அழகு வெளியாகிறதை புத்திமான்கள் கவனிக்கவேண்டும். தவிரவும் ராமாயணம் மூலத்தில் ஒரே தடவைதான் நமஸ்கரிக்கவேண்டுமென்றாவது அல்லது பலதடவை நமஸ்கரிக்கக் கூடாதென்றாவது

கடுகளவும் சொல்லப் படாமலிருக்க பலதடவை நமஸ்கரித்ததாகப் பல இடங்களில் சொல்லியுமிருக்க ஒரு தடவைதான் நமஸ்கரிக்கவேண்டு மென்று மூலத்திலேயே ஸ்பஷ்டமாக விளங்குகிற தென்று எழுதி இருப்பதும் ஸாஹஸமே. ஆக இந்த இராமாயண வ்யாக்யானம் தூஷகருக்கு அனுகூல மாகாததோடு ப்ரதிகூலமாகவும் முடிந்தது.

ஸச்ருத்தே நம: என்கிற ச்ருதியானது அஷ்டாங்காதி நமஸ்காரத்தை ஒரு தடவை செய்ய ப்ரமாணமென்று எழுதியிருப்பது சரியல்ல. இங்கு நமஸ்தே அஸ்து பகவத: என்று தொடங்கி 'அபரிமிதச்ருத்வ: தே அஸ்து நம: நமஸ்தே அஸ்துமாமாஹிம்ஸீ:' என்று முடித்திருக்கிறது இதன் நடுவில் 1, 2, 3, 4, 5, 10, 100, 1000-தடவை நமஸ்காரங்கள் சொல்லப் படுகின்றன. இந்த வாக்யங்களை அக்னியில் ஹோமத்தைப் பண்ணிவிட்டு அக்னியினுடைய உபஸ்தான மந்திரமாக உபயோகப் படுத்துகிறார்கள். இது கடைசியில் எண்ணமுடியாத நமஸ்காரத்தைப் பண்ணுவதாகச் சொல்லிமுடிப்பதால் இது தேகத்தினல் செய்யக்கூடிய அஷ்டாங்காதி நமஸ்கார விஷயமல்ல. மற்றெதென்றால் அக்னிதேவனைப்பார்த்து உமக்கு அனந்த நமஸ்காரங்களைப் பண்ணுகிறேன் என்று வாயினல் சொல்லப்படுகிற உபசார வார்த்தையாகவே ஆகவேணும். இந்த விஷயம் ஸமான ப்ரகரணத்தில் படிக்சப்பட்ட 'பூயிஷ்டாம்தே நமஉக்திம்விதேம' என்கிற மந்திரத்திலிருக்கிற நமஉக்திம் என்கிற சப்தத்தினல் வ்யக்தமாக்கப் படுகிறது. இங்கு அபரிமிதச்ருத்வ: என்கிற ஸ்தானத்தில் அங்கு 'பூயிஷ்டாம' என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இந்த பூயிஷ்டாம் என்கிற சப்தத்திற்கு நமஸ்கார தத்வம் 8-ம் பக்கத்தில் "கனத்து தோற்றுகிறது" என்று அர்த்தம் எழுதியிருப்பது 'பஹோர் லோபோ பூ: சபஹோ:' என்கிற வியாகரண ஸூத்ரத்தில் 'பஹு' சப்தத்தினுடைய ஸ்தானத்தில் 'பூ' என்கிற சப்தத்தை விதித்திருப்பதற்கு விருத்தம்.

ஆகையினல் பகுக்களான என்றுதான் அங்கு 'பூயிஷ்ட' சப்தத்திற்கும் அர்த்தம். பட்ட பாஸ்கரர் சங்கராசாரியர்களும் 'பஹுசப்த ஸ்தாநிக: பூசப்த: பஹுதராம்' என்றே அங்கு வ்யாக்யானம் எழுதி இருக்கிறார்கள். ஆகையினல் இந்தச்ருதி ஸசருக்தே நம: என்று நிறுத்திவிடாமல் அந்த நமஸ்காரங்களைச் சொல்லிமுடிப்பதில் நோக்கத்தினல் ஒன்று இரண்டென்று கணக்கிட்ட படியினலும் இது வாசிக

நமஸ்கார விஷயமாகையினாலும் இது அஷ்டாங்காதி நமஸ்காரத்தை ஒருதடவை செய்ய ப்ரமாணமாகாது.

இதிருக்க நமஸ்கார தத்வம் 14-ம் பக்கத்தில் பலகால் நமஸ்காரத்தை ப்ரயோஜநாந்தரத்தை உத்தேசித்தவர்கள் செய்யவேண்டியதென்று எழுதியிருக்கிறவர் 'ஸக்ருத்தே நம: என்கிற ச்ருதி 'மாமாஹிம்ஸீ: என்று பலம் சொல்லி இருப்பதை பார்க்கவில்லை போலும்.

'ஸக்ருத்ஸ்ம்ருதோபி ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய' என்பவை போன்ற பல ச்லோகங்களை ஏகநமஸ்காரத்திற்கு ப்ரமாணமாக ப்ரமித்து எழுதி இருப்பதும் சரியல்ல. ஷை ச்லோகத்தில் அஷ்டாங்காதி நமஸ்கார ப்ரஸக்தியே இல்லை. சரணாகதி முதலான வேறு விஷயங்களைச் சொல்லுகிற வசனங்கள் நமஸ்காரத்திற்கு எப்படி ப்ரமாணமாகும். சரணாகதியும் நமஸ்காரமும் ஒன்றல்ல. வெவ்வேறு காரியங்கள் என்பதை பின்பு எழுதுகிறோம். நமஸ்கார தத்வம் 11-ம் பக்கத்தில் 'மாக' காவ்யத்திலிருக்கும்

வவாஷா வாராண வாராஷ்ஷ: வாரக்ஷிதள வஸி
வஜ்ரோந வுயஹார யஷ்டிநா ஹவமெநெ நடிதாவி
விஹிதாத்ரு ஶளரவ: வுணநாஜ நாஜதநயம் விதூஷ்வஸு:॥
ஜகூடாம்ஶு ரஞ்ஜித வாராஶஜ ருத: ஸநயாவஜாவ ஶிரஸா
ஜஹீதவும் । க்ஷிதிவெநதா வஜநவெக்ஷிதகஜம் ஹஜவஞ்ஜ
மெரண ரஸஸவாஜ ஶுஹ்த॥

என்கிற ச்லோகத்தை ஒற்றை நமஸ்காரத்திற்கு ப்ரமாணமாக எழுதி இருக்கிறது. 'ச்ருதி ஸ்ம்ருதி' ப்ரமாணங்களை எல்லாம் அநாதரிக்குமவர்களுக்கு மாக காவ்யம் முக்கிய ப்ரமாணமாக ஆனதுபற்றி நாம் வியப்புறுகிறோம். இதை ப்ரமாணமாக அங்கீகரித்தாலும் இந்த ச்லோகத்தினால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தர்மபுத்திரனை ஸேவிக்க ஆரம்பித்ததாகவும் அவருடைய தலையானது பூமியில் படுவதற்கு முன்பேயே க்ருஷ்ணனை தர்மபுத்திரர் வாரி எடுத்துக் கொண்டதாகவும் இந்த ச்லோகத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே தவிர ஒரே தடவைதான் ஸேவிக்கவேண்டுமென்றாவது இரண்டுதடவை ஸேவிக்கக்கூடாதென்றாவது இந்த ச்லோகத்தினால் ஏற்படமாட்டாது. ஆனால் முதல் ச்லோகத்தில் 'ப்ரணநாமநாம தநயம்பித்ருஷ்வஸு: என்றிருப்பதால் முன்பு ஒருதடவை

ஸேவித்துவிட்டார் இரண்டாந்தடவை ஸேவிக்க ஆரம்பிக்கும்பொழுது தர்மபுத்திரர் அவரை தூக்கிவிட்டார் என்று இந்த ச்லோகத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லக்கூடாதா என்று சிலர் நினைக்கலாம். அப்படி முதல் தடவை ஸேவித்தார் இரண்டாந்தடவை ஸேவிக்கும்பொழுது தடுத்து விட்டார் என்று ச்லோகத்தில் பதங்கள் சொல்லவில்லை விபரீதமாகவும் 'ஸநயாவதாப சிரஸாமகீதலம்' என்று க்ருஷ்ணன் கீழே குனிந்து தண்டனிடும் முன்னமேயே தர்மபுத்திரர் அவரை வாரி தூக்கிவிட்ட தாக வ்யக்தமாகச் சொல்லியிருப்பதால் ஒரு தடவைகூட ஸேவிக்காமல் இருப்பதற்குத்தான் இது ப்ரமாணமாக யோக்யதை உண்டு. மேல் ச்லோகத்தில் 'ஸநயாவதாப சிரஸாமஹீதலம்' என்று க்ருஷ்ணன் தலை பூமியில் படுமுன்பே தர்மபுத்திரர் அவரை தூக்கிவிட்டதாக இருப்ப தால் முன் ச்லோகத்தில் 'ப்ரணநாம' என்பதற்கு ஸேவிக்கத்துடங் கினர் என்பதுதான் அர்த்தமென்பதை பண்டிதர்கள் நன்கறிவார்கள். நமஸ்கார தத்வம் 17-ம் பக்கத்தில் 'ப்ரபத்யே' என்கிற 'வர்த்தமான நிர்தேச' த்தினால் கால பேதத்தினாலும் தேச பேதத்தினாலும் நமஸ் கார பகுத்வம் ஸித்தாந்திகளுக்கு முண்டு என்று எழுதியிருப்பது சரியல்ல. 'ப்ராப்தோ அபரிஸமாப்த:ச வர்த்தமாந:' என்கிறபடியே எந்த காரியம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு முடிவுபெறாமலிருக்கிறதோ அதற்கு வர்த்த மானம் என்று பெயராகும். ஓரிடத்தில் ஒருகாலத்தில் ஒருவனை நமஸ்கரித்து முடிந்தபிறகு மற்றோரிடத்தில் மற்றொரு காலத்தில் மற் றொருவரை தண்டனிடுவது அந்த வர்த்தமான க்ரியையாகாது. அதை யும் வர்த்தமான மென்று கொண்டால் பூதபவிஷ்யத் வர்த்தமானங்க ளுக்கு பேதம் சொல்லமுடியாது. காலம் கர்த்தாவுக்கு விசேஷண மல்ல க்ரியைக்கு விசேஷணமென்பதுதான் சாஸ்திர ஸித்தம். ஆகை யினால் வர்த்தமானத்வம் உத்தமனினுடைய அர்த்தமான கர்த்தாவி னிடத்தில் அந்வயிக்காது. அப்படியானால் தூங்கி எழுந்தபிறகும் 'ஸ்வபிதி' என்று ப்ரயோகிப்பது ஸாதுவாக வேண்டிவரும். தவிரவும் நமஸ்காரமும் ப்ரபத்தியும் ஒன்றென்று சொல்லுகிற இவருக்கு ஒரு ஜந்மத்தில் ப்ரபத்தியை ஒரே தடவைதான் அனுஷ்டிக்க வேண்டிய தென்று சொல்லுகிற சாஸ்திர விரோதம் வரும்.

நமஸ்கார தத்வம் 16-ம் பக்கத்தில் ஸ்ரீ தேசிகன் நமஸ்காரத்தை யும்சரணாகதியையும்ஒன்றென்று அருளிச்செய்திருப்பதாகஎழுதியிருப் பது சரியல்ல. அங்கு நம: என்கிற பதத்திற்கு ப்ரணாமத்தை முதல்

அர்த்தமாகச் சொல்லிவிட்டு சரணாகதியை ஷ நம: என்கிறபதத்திற்கு இரண்டாவது அர்த்தமாக 'வாசா நம: என்கிற ஸம்ஹிதை ச்லோகத்தினுல் சொல்லப்படுவதாக எழுதியிருக்கிறது. இந்த விஷயம் அங்கிருக்கிற சப்த ஸ்பாவத்தினுல் வ்யக்தமாகிறதோடு இதற்குமேல் 'இயம் கரணபூர்த்தி ஸ்யாதங்க பூர்திமிமாம்ச்ருணு' என்று தொடங்கி ப்ரபத்தியின் அங்கங்களான 'ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பாதி' களையும் மற்றும் தத்விரோதிகளையும் சொல்லியிருப்பதாலும் ஸுஸ்பஷ்டமாகும். கேவல நமஸ்காரத்திற்கு 'ஆனுகூல்ய ஸங்கல்பாதி' அங்கங்களும் உண்டோ.

இதனுல் தமயந்தி வ்ருத்தாந்தத்தில் நமஸ்காரத்தையும் சரணாகதியையும் ஒன்றாக ஸ்ரீ தேசிகன் திருவுள்ளமாக எழுதியிருப்பதும் ப்ரமமூல மென்று சொல்லப்பட்டதாகிறது. அங்கும் நம: என்கிற சப்தத்திற்கு சரணாகதியும் அர்த்தமுண்டு என்றிவ்வளவு சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே தவிர இவ்விரண்டையும் ஒன்றாகச் சொல்லவில்லை என்கிற விஷயம் ஸம்ஸ்க்ருத பாஷையில் பரிசயமுள்ளவர்களுக்கு நன்கு விளங்கும் இதனுல் 17-ம் பக்கத்தில் ஸ்ரீ தேசிகன் நமஸ்காரமே தான் ப்ரபத்தி என்று நிஷ்கர்ஷித்தருளினர் என்று எழுதியிருப்பதும் சரியல்ல என்று சொல்லப்பட்டதாகிறது. இது கீதை 11 ம் அத்தியாயத்தில் 'ப்ரணம்ய ப்ரணிதாய காயம்ப்ரஸாதயே' என்று ப்ரணாம ப்ரபத்திகளை வெவ்வேறாக கீதையில் சொல்லுவதற்கும் தத்ரத்ய பாஷ்ய சந்திரிகைகளுக்கும் அத்யந்த விருத்தம்

ஆக இப்படியே இது மற்றும் விபரீத விஷயங்களை எழுதி இருப்பதற்கும் உதாஹரணமாகையினுல் பண்டிதர்கள் அந்தந்ததோஷங்களை தாங்களே அறிவார்கள் என்று நாமிங்கு 'திங்மாத்ர' முதாகரித்தோம். ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் ப்ரபத்தியை அனுஷ்டித்து விட்டதால் நாம் ப்ரபத்தியை அனுஷ்டிக்க வேண்டாமென்று சொல்லிக்கொண்டு ப்ரபத்தியும் நமஸ்காரமும் ஒன்றுதான் என்றும் எழுதிக்கொண்டு 'ப்ரபத்யே' என்கிற வர்த்தமான நிர்தேசத்தினுல் தேச கால பேதத்தினுல் பலதடவை நமஸ்கரிப்பது விரோதமாகாது என்று எழுதியிருப்பது அத்யந்த விருத்தமாகு மென்பதை பண்டிதர்கள் கவனிக்கவேண்டும்.

நமஸ்கார தத்வம் 8-வது பக்கத்தில் ஆராதனைக்கு மிகவும் எளியதான எம்பெருமான் விஷயத்தில் நாம் அதிப்ரவ்ருத்திகள் பண்ணுவது

அவனுடைய பூர்த்தியையும் நைரபேக்ஷ்யத்தையும் குலைப்பதாக வன்றோ ஆகிறது என்று எழுதியிருப்பது சரியல்ல. இப்படி எழுதி இருக்கிறவர் ஒரு ஜந்மத்திற்கு ஒரே தடவை நமஸ்கரித்து பிறகு நமஸ்கரிக்காதிருக்கவும் திருவாராதனமும் ஜந்மத்திற்கு ஒரேதடவை செய்து பிறகு பண்ணாதிருக்கவும் ஸந்த்யா வந்தனமும் மற்றும் பகவத் கைங்கர்யமென்று அநுஷ்டிக்கிற பூர்வாசார்ய நிந்தனாதிகளையும் இரண்டாந் தடவை பண்ணாதிருக்கவும் வேண்டிவரும். இவர் வாத்ஸல்யார்த்த விவரணத்தில் எழுதி இருக்கிறபடியே ப்ரபன்னனுடைய தோஷங்களை போக்யமாக உகக்குகிற பகவானுடைய வாத்ஸல்ய குணத்திற்கு வர்த்தகமாகையினால் பூர்வாசார்ய தூஷணம் கைங்கர்ய கோடியில் சேர்ந்து விடுமென்றால் அப்படியே இரண்டுதடவை நமஸ்கரிக்கிற தோஷமும் வாத்ஸல்ய வர்த்தகமாகையினால் கைங்கர்ய கோடியிலேயே அந்வயிக்க விரோதமில்லையாகையினால் அதை தூஷிக்கவேண்டியதில்லை என்று முன்பே சொன்னோம். "ப்ரதக்ஷிண ப்ரணாமாம்ஸ்து யுக்மமேவது காரயேத்" என்ற வசனம் இருக்குமிடம் தெரியவில்லை என்று முதலில் எழுதிவிட்டு அது உண்மையானாலும் ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணும் போதெல்லாம் ப்ரணாமத்தையும் கூடச்செய்யவேணும் ப்ரணாமத்தை யொழித்து ப்ரதக்ஷிணமும் ப்ரதக்ஷிணத்தையொழித்து ப்ரணாமமும் செய்யத்தக்கதல்ல என்று இதினர்த்தம் என்று திருப்பாவை 11, 12 பக்கங்களில் எழுதி இருப்பது சரியல்ல. இந்த வாக்யம் பலவிடங்களில் கொஞ்சம் மாறுதலாகவும் இவ்வாறு ஆநுபூர்வியோடும் ப்ரஸித்தமாக இருப்பதால் இருக்குமிடம் தெரியவில்லை என்பது ஸரியல்ல

ப்ரஹ்மஸம்ஹிதா .. அத்யா 6. ப்ரதக்ஷிணம் த்விகம் வா யே நமஸ்காரமேகம் தி ப்ரஹ்மண: । நமஸ்தஸ்மை ப்ரதக்ஷிணம் கிம்புன: ப்ரதக்ஷிணம் விஶிஷ்யதே ॥ வாஸிஷ்டஸம்ஹிதா — படலம் 3 ப்ரணாமேநைவ ப்ரணாமாம்ஶ்சாபி யேஷ்வஜிஹ்ஸதத: । ப்ரதக்ஷிணம் ச தத்வ நாந்யத்யாஸிகா ப்ராப்யாத் ॥ ப்ரவந்ந யத்ஸார ஸஶ்ரத்தயே — ப்ரதக்ஷிணம் ப்ரணாமம் ச நாமஸங்கீர்தனம் ததா । ப்ரணாமேநைவ தத்கார்யம் ப்ரதக்ஷிணம் ஶிவாதீனாம் ॥ ஸர்வஸ்த்ரு ஸ்யாநியேள — ப்ரதக்ஷிண ப்ரணாமாம்ஸ்து யுக்மமேவது காரயேத் ॥

இவர் இந்த வாக்கியத்திற்கு எழுதி இருக்கிற அர்த்தம் வாஸிஷ்ட ஸம்ஹிதையில் ப்ரணமத்தை யுக்மமாகச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டு பிறகு ப்ரதக்ஷிணத்தை தத்வத் என்று சொல்வதற்கு விருத்தம் ஒவ்வொன்றையு மன்றோ யுக்மமாக செய்யும்படி சொல்லி இருக்கிறது. இங்கு குறிப்பிடப்பட்ட ப்ரபந்ந தர்மஸார ஸமுச்சயத்தில் அயுக்மம் துசிவாதீநாம் என்று இருப்பதால் சிவன் முதலானவர்களை ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணும் பொழுது நமஸ்கரிக்காமலும் நாமகீர்த்தனம் பண்ணமலும் அப்படியே ஒன்றைச் செய்யும்பொழுது மற்றொன்றைவிட வேண்டியும் வரும் இது சைவாகமங்களில் நாமகீர்த்தனத்தோடு நமஸ்கார ப்ரதக்ஷிணங்களைச் சொல்லுகிற வசனங்களுக்கும் சிஷ்டர்களுடைய அனுஷ்டானங்களுக்கும் விருத்தம். இதுநிற்க ஸதிகுட்யே சித்ரகர்ம என்கிறபடியே யுக்மாந் என்கிற சப்தத்திற்கு பிரிக்காமல் அல்லது சேர்த்தே என்கிற அர்த்தம் எங்கேயாவது கண்டிருந்தால் அதன் பிறகு ஷடி விஷயத்தில் வாக்யார்த்தம் விசாரிக்கலாம் ஓரிடத்திலும் யுக்மசப்தம் ஸாஹித்யதைச் சொல்லுகிறதாகக் கண்டதில்லை இவர் ஜோடியாக என்று த்ருஷ்டாந்தம் காட்டிஇருக்கிறார் ஜோடி என்கிற பதம் ஸம்ஸ்கிருத பாஷையல்ல அமரஸிஹ்மனும் யுக்மம்து யுகளமயுகமென்று இரட்டை என்றே எழுதினான் சேர்க்கை என்று எழுதவில்லை தவிரவும் இவர் எழுதுகிறபடி அர்த்தமானல் ப்ரதக்ஷிண ப்ரணமௌ என்றிருக்கவேண்டும் ப்ரணமான் என்கிற பஹுவசனம் விருத்தமாகும் பலத்தைவிட்டுச் செய்கிறவன் ப்ரதக்ஷிணத்தையும் ஒரே தடவைதான் செய்யவேண்டும் என்று இவர் திருப்பாவை 13-ம் பக்கத்தில் எழுதியிருப்பதால் ப்ரதக்ஷிணம் 1 ப்ரணமம் 1 ஆக இரண்டையும் சேர்த்தே செய்யவேண்டுமென்று இவர் எழுதியிருக்கிற அர்த்தத்திற்கு ப்ரணமான் என்கிற பகுவசனம் பொருந்தாதல்லவா. இதிருக்க உலகத்தில் ஆசார்ய பாகவதர்களை நமஸ்கரிக்கும் பொழுது தென்னுசாரிய ஸம்பரதாயஸ்தர்களும் கூட ஒருவரும் ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணக் கண்டதில்லை ஆகையினால் இது ஸர்வசிஷ்டாசாரத்திற்கும் விருத்தம். ஸாத்வத ஸம்ஹிதையில் ப்ரதக்ஷிண ஸமேதேந அஷ்டாங்கேந என்று எழுதியிருப்பது அக்காலத்தில் செய்யவேண்டியதை குறிப்பிடுமேயல்லது எல்லாகாலத்திலும் ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரங்களை சேர்த்தே செய்யும்படி விதிக்கமாட்டாது. அல்லது அப்படியே ஒப்புக்கொண்டாலும் கீழே காட்டிய வாஸிஷ்டாதி வசனப்படி இரண்டையும்

இரட்டைப் படையாகச் செய்யவேண்டுமென்பதுதான் வசனத்திற்கு அர்த்தம் யுக்மத்வம் இரண்டிலும் தான் அந்வயிக்கும் பரஸ்பரம் என்கிற பதமுமில்லை ஆகையினால் இப்படி யுக்ம சப்தத்திற்கு அப்ரஸித்தார்த்தத்தை கல்பித்தாலும் பக்ஷிதே லக்ஷணே நசாந்தோ வ்யாதி: என்றே முடிகிறதால் இது ஒற்றை நமஸ்காரத்திற்கு அனுகூலமாகாததோடு ப்ரதிகூலமென்பதும் நிச்சயம். சிலர் வ்ருத்த மனுதர்ம சாஸ்திரத்தில்

𑌕𑌾𑌯𑌿𑌕𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌏𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌪𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌹𑌰𑌿𑌵𑌾𑌸𑌿𑌷𑍁 ॥

என்கிற ஓர் வசனமிருப்பதால் காயிகமான அஷ்டாங்காதி நமஸ்காரங்களை ஒரேதடவை செய்யவேண்டுமென்கிறார்கள் இதுவும் சரியல்ல முக்கியமாக வ்ருத்தமனுசாஸ்திரத்தில் இந்த வசனமிருப்பதாக எழுதுகிறவர் அந்த க்ரந்தத்தை மதஸ்தர்கள் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய ஸ்திதியில் காண்பிவித்து அதில் இந்த வசனத்தையும் காண்பிவித்தால் உசிதமாகும். அல்லது வ்ருத்தமனுஸ்ம்ருதியிலிருப்பதாக பூர்வர்களுடைய தர்மசாஸ்திர நிபந்தன க்ரந்தத்தில் எழுதப்பட்டிருந்தாலும் அங்கீகரிக்க யோக்யமாகும் இதற்கு முன் இந்த ஸம்ப்ரதாயத்வேஷம் உண்டாவதற்கு முன்பிருந்த தங்கள் ஸம்ப்ரதாயஸ்தர் யாராவது எழுதி இருந்தாலும் அங்கீகரிக்கலாம் அப்படி இல்லாமல் ஏதோ ஒரு வசனமிருப்பதாக மட்டும் அந்ய த்வேஷமுள்ள ஒருவர் எழுதியதைக் கொண்டு அதையும் அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் துல்யந்யாயத்தினால் மற்றொருவர் இப்படி ஓர்வசனம் எழுதியிருப்பது சரியல்ல என்று எழுதினால் அதையும் அங்கீகரிக்க வேண்டித்தான் வரும். சங்கராசார் ஸ்வாமிகள் முதலானவர்களும் எல்லாராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ச்ருதிஸ்ம்ருதிகளையே எழுதி அவைகளுக்கு அர்த்தத்தை மட்டும் தங்களிஷ்டப்படி எழுதினார்களேயல்லது ப்ரதிவாதிகள் ஒப்புக்கொள்ளாத வசனங்களை பாஷ்யாதிகளில் எழுதவில்லை. வாதிகளோ அல்லது ப்ரதிவாதிகளோ ப்ரஸித்தமல்லாத ப்ரமாணங்களை கல்பித்து எழுதத் துணிந்துவிட்டால் அவைகளுக்கு விபரீதமான வசனங்களை அவரவர்களுக்கு ப்ரதிவாதிகளும் அப்படியே அதற்கு விபரீத வசனத்தை மறுபடி வாதியும் இப்படியே மேல் மேல் பொய்யான வசனங்களை கல்பித்து எழுதிக்கொண்டு போனால் மதஸ்தர்களால் எது ப்ரமாண வசனமென்று தீர்மானிக்க முடியாமல் போய்விடுமாதலால் ஒரு கக்ஷியையும் சரி என்றாவது தப்பு என்றாவது தீர்மானிக்க முடியாமல்

அவ்யவஸ்திதமாகிவிடுமல்லவா. ஆகையினால் இப்படி இல்லாத ப்ரமாணங்களை கல்பித்து எழுதுவது பண்டித க்ருத்யமாகாது.

இதுநிற்க இந்த வசனத்தை நாம் ப்ரமாணமாகவே ஒப்புக்கொண்டாலும் இந்த வசனமானது "ஏகம் விநாயகே குர்யாத் த்வெள ஸூர்யே த்ரீணி சங்கரே" என்று கீழ்காட்டிய வசனத்தின்படி விநாயக விஷயமான ஏகநமஸ்காரத்தைச் சொல்லுகிறதென்று சொல்லுவதே ந்யாயமாகும். விஷ்ணு வைஷ்ணவ விஷயத்தில் ஒற்றைப்பட்ட அஷ்டாங்காதி நமஸ்காரம் கூடாதென்று கீழே காட்டிய ப்ரபந்ந தர்மஸார ஸமுச்சயத்தில் ப்ரதக்ஷிணம் நமஸ்காரம் நாமஸங்கீர்த்தநம்சமே — யுக்மாந்யேவ தத: குர்யாத் அயுக்மம் து சிவாதிநாம் — தேவம் ப்ரதக்ஷிணீக்ருத்யபலிபீடநவைஸஹ — த்விவாரம்வா சதுர்வாரம் ப்ரணமேபு: சபக்தித: ஸாஷ்டாங்க ஏக ப்ரணமேந ப்ரமணம் தச்சதூஷிதம் - மந்த்ரை: சவைஷ்ணவ: ஸ்தோத்ரை: ஸ்துத்வா தேவம் ஜநார்தநம் - ப்ரணமே த்வி: சதுர்வாபி அந்யதா கில்பிஷீபவேத் என்கிற பல வசனங்கள் நிஷேதித்திருப்பதால் அப்படி நிஷேதித்தவிஷயத்தில் தத்வ்யாப்யநிமித்தகமல்லவாகையினால் இது ப்ரவர்த்திக்க யோக்யதையற்று ஸாமாந்ய விசேஷந்யாயத்தினால் விநாயக விஷயத்திலாவது அல்லது "க்ரியாரம்பேக்ரியாந் தேச குரு தேவௌ நமேத் புத: மங்கல்யே யுகல்ம்ப்ரோக்தம் அமங்கல்யே ஸக்ருத் சரேத் - பவித்ரஸ்ய ப்ரணமஸ்ய ப்ரதக்ஷிணவிதேஸ்ததா தத்ராபி விஷமம் தேவே வர்ஜயேத் ஸர்வதா த்விஜ: என்கிற வசனத்தின்படி அமங்கள விஷயத்தில் பகவத் பிந்ந விஷயத்திலாவது ஆகக்கடவது. ஆகையினால் இந்த வசனம் ப்ராமாணிகமானாலும் இது ஸாமாந்யமாகயிருப்பதால் இந்த வசனத்தைக் கொண்டு பகவத் பாகவத விஷயத்தில் அஷ்டாங்காதி நமஸ்காரங்களை ஒரே தடவைதான் செய்யவேண்டுமென்று நிச்சயிக்க முடியாது. இதிருக்க பூயஸாம் ஸ்யாத் பலீயஸ்த்வம் என்கிற ந்யாயத்தினாலும் அநேக வசன விருத்தமான இவ்வசனம் விருத்தார்த்தத்தை விதிக்கமாட்டாது. இப்படி தங்களுக்கு அநுகூலமென்று தேடிப்பிடித்து எழுதிய வசனமும் அநுகூலமாக இல்லாமல்ப் போய்விட்டது. நமஸ்கார விஷயத்தில் ஜாதி, நியமம் ஸ்ம்ருதி ரத்நாகரத்தில்

𑌸𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵𑌾𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑌨𑌂।

𑌅𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌨 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍॥

மனிதன் தன்னோடு ஸமானஜாதியானமனிதனை நமஸ்கரிக்கவேண்டும். பிராமணன் மற்றை ஜாதிமனிதனை நமஸ்கரிக்கக்கூடாது.

நாபிவாத்யாஸ்து விப்ரேண க்ஷத்ரியாத்யா: கதஞ்சந ।
ஜ்ஞாநகர்மகுணோபேதா யத்யப்யேதே பஹுஶ்ருதா: ॥

க்ஷத்ரியன், வைச்யன், சூத்ரன், ஞானம், கர்மானுஷ்டானம், நற்குணங்கள் இவைகளோடு கூடினவர்களானாலும் பிராமணன் இவர்களை நமஸ்கரிக்கக்கூடாது.

க்ஷத்ரவைஶ்யாபிவாத்யைவ ப்ராயஶ்சித்தம் கதம் பவேத் ।
ப்ராஹ்மணாநாம் தஶாஷ்டௌ வா அபிவாத்ய விஶுத்த்யதி ॥

பிராமணன் க்ஷத்ரிய வைச்யர்களை நமஸ்கரித்தால் அதற்கு ப்ராயச்சித்தமாக 10, 8-பிராமணர்களை நமஸ்கரிக்கவேண்டும்.

அபிவாத்ய த்விஜ: ஶூத்ரம் ஸசைலம் ஸ்நாநமாசரேத் ।
ப்ராஹ்மணாநாம் ஶதம் ஸம்யக் அபிவாத்ய விஶுத்த்யதி ॥

பிராமணன் சூத்ரனை நமஸ்கரித்தால் அந்த வஸ்திரத்தோடு ஸ்நானம் பண்ணிவிட்டு 100-பிராமணர்களை நமஸ்கரித்தால் சுத்தனாகுவான்.

வர்ணாச்ரம காண்டம்.

ஸந்யஸ்தாந் யதீந் வ்ருத்தாந் தேவாம்ஶ்ச வந்தயேத்த்விஜ: ।
நாந்யாஶ்ரமிணம் கஞ்சித் ப்ரஶஸ்தமபி ந நமேத் ।
அபிஶ்ருதம் ஸர்வயஜ்ஞம் ஸதாசார ஸமந்விதம் ।
ஸாயம்வ்ருத்தம் க்ருஹஸ்தாத்யம் ந நமேத்ஸந்ந்யஸ்ய கர்ஹிசித் ॥

ஸந்யாஸி வ்ருத்தர்களான ஸந்யாஸிகளையும், தேவதைகளையும் நமஸ்கரிக்கலாம் மற்றும் ப்ரம்மசாரி க்ரகஸ்தன் வாநப்ரஸ்தன் இவர்கள் ஞானம், அனுஷ்டானங்களோடும், நல்ல குணங்களோடுமிருந்தாலும் அவர்களை ஸந்யாஸி ஸேவிக்கக்கூடாது. மற்றும் இவைபோன்ற நமஸ்கார விஷயங்களான நியமங்கள் அநேகங்களிருப்பதால் அவைகளை தர்மசாஸ்திர க்ரந்தங்களைப் பார்த்து தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது. நமஸ்கார தத்வம் 8-வது பக்கத்தில் நாம் எம்பெருமானை நமஸ்கரிக்க முயலுவதே அப்பெருமானுக்கு பெரியதொரு தலைச்சுமையாகிறது என்று எழுதியிருப்பதும் சரியல்ல நாம் நமஸ்கரிப்பது ஈச்வரனுக்கு தலைச்சுமையானால் மாம்நமஸ்குரு என்று நமஸ்காரத்தைப்பண்ணும்படி

விதிப்பனே நமஸ்யந்த: சமாம் பக்த்யா நித்யயுக்தா உபாசதே என்று தன்னை நமஸ்கரிக்கு மவர்களை ஸமஹாத்மாஸு துர்லப: என்றன்றோ அவன் கொண்டாடி இருக்கிறதாக கீதையில் எழுதியிருக்கிறது. நம: புரஸ்தாதத என்று பலபடி நமஸ்கரித்த அர்சுனனைப்பார்த்து, பாவி என் தலையில் பல சுமைகளை ஏற்றினயே என்று திட்டினதாக அங்கு எழுதவுமில்லை. நநமேயம்து கஞ்சந என்று ஈசுவரனை வணங்கமாட்டேன் என்றிருந்த ராவணனைக் குறித்து ஈசுவரன் தலையில் சுமை ஏற்ருத புண்ணியசாலியாக நமஸ்கார தத்வக்காரர் ஒருவர்தான் கொண்டாட வேணும் வணங்கவி லரக்கன் என்று மகான்களும் தூஷித்தே எழுதி வைத்தார்கள். இது சாஸ்திர ஸம்மதமானல் இவருக்கு ஸம்மதமான ஒற்றைநமஸ்காரமும் பெருமானுக்கு தலைச்சுமையாகி அதையும் விட்டு நநமேய மென்றிருப்பதே புண்ணியமாகுமே. நமஸ்காரம் ஈசுவரனுக்கு தலைச்சுமையாகிற தென்பதற்கு ஸ்ரீ தேசிகன் த்வயாதிகாரத்தில் க்ருதக்ஞத்வமாவது ருணம் ப்ரவ்ருத்தமிவமேஹ்ருத்யாந்நாபஸர்பதி என்கிறபடியே அத்யல்பானுகூல வ்யாபாரத்தையும் பரமோபகாரம் பண்ணினர் போலே கொண்டு மறவாதொழிகை. என்றருளிச்செய்திருப்பதை ப்ரமாணமாகக் காட்டியிருப்பதும் சரியல்ல. ஷெ ஸ்ரீ ஸூக்தியில் அனுகூல வ்யாபாரத்தையு மென்று எழுதியிருக்கிறது. தலைக்குச் சுமையான காரியத்தை அனுகூலமென்று யாராவது நினைப்பார்களா. தவிர பரமோபகாரம் பண்ணினர்போலே என்றிருக்கிறது. பெரிய சுமையை சுமக்கும்படி செய்தால் அதை பரமோபகாரமாக நினைப்பாருண்டோ. இந்த ஸ்ரீ ஸூக்தியினல் அத்யல்பமான நமஸ்காரத்தையும் தமக்கு பெரிய உபகாரம் செய்ததாக உகந்து மறக்காதிருப்பதாக ஏற்படுமே அல்லது சுமையை தலையில் சுமற்றிவிட்டா னென்று கோபம் கொள்ளுவதாக அர்த்தம் ஏற்படாது. தொழுது மாமலர் நீர்சுடர்தூபம் கொண்டு மிதுமிகை என்கிற வாக்யத்தை தலைச்சுமைக்கு ப்ரமாணமாக எழுதியிருப்பதும் சரியல்ல. இவர் எழுதியிருக்கிறபடி ஆழ்வாருக்கு இது மிகையாக தோன்றி யிருந்தால் அத்தோடு நிறுத்தியிருக்கமாட்டாரா. அடுத்த பாசுர மாரம்பித்து மிகைக்கும் மிகையான காரியத்தைச் செய்வாரா. ஆகையினல் ப்ரபந்த ஸம்ப்ரதாய கூடஸ்தரான ஆழ்வார், ஆளவந்தார், எம்பெருமானர், மணவாள மாமுனிகள் வரையில் எல்லா ஆசார்யர்களும் எண்ணிறந்த ஸ்தோத்திரங்களைப் பண்ணி பலதடவை நமஸ்காரங்களையும் அருளிச் செய்து பெரிய பெரிய

சுமைகளை எம்பெருமான் தலையில் சுமற்றி அவைகளெல்லாம் சுமந்து திரிகிற ஈசுவரன் தலைமேல் இரட்டை நமஸ்காரச் சுமையும் ஒருமூலையி லிருந்தால் ஸர்வசக்தியான ஈசுவரனுக்கு தன்னுடைய ஆக்ஞாஸித்த மான சுமையினால் தலைவலி ஏற்பட்டுவிடாது அவனால் சொல்லப் படாத விபரீதத்தைச் செய்து அவன் தலையில் பழிச்சுமையை ஏற்று வதுதான் அவனுக்குப் பெரிய சுமையாகும். இதிருக்க குன்றனைய குற்றம் செய்திடினும் குணம் கொள்ளுமென்கிற பாசுரத்திற்கு இவர் அர்த்தம் எழுதி இருக்கிறபடியே சேஷத்வக்பாரரூப ப்ரபத்தியை உடைய வடகலையார் செய்த இரட்டை நமஸ்காரரூபமான குற்றத்தை யும் குணமாகக் கொள்ள வேண்டியது அவனுடைய வாத்ஸல்ய குணத்திற்கு அனுகூலமாக ஆகலாமாகையினால் ஒருவிரோதமுமில்லை. ஆகையினால் இம்மாதிரியான அதிவாத வாக்யங்களின் அர்த்தத்தை உள்ளபடியே ஒப்புக்கொண்டால் "இப்பத்து ஓதவல்லார் பிறவாரே என் றும், கெடுமிடராயவெல்லாம் கேசவாவென்ற என்றும், மூன்றெழுத் துடைய பேரால் கத்திர பந்துமன்றே பராங்கதி கண்டுகொண்டான், என்றும் பாசுரங்களைக் கொண்டு 11-வது பாசுரம் அத்தியயனம் பண்ணுகிருக்கவும் கேசவா என்று சொன்னவர் உடனே திருநாட்டுக் கெழுந்தருளவும் ப்ரஸங்கிக்கும். தவிர ஈசுவரனுக்கு ஒருவித தலைச் சுமையுமுண்டுபண்ணுதை எல்லா மரஞ்செடிகளுக்கும் மோக்ஷம் கொடுக்க ப்ரஸங்கிக்கும். அப்பொழுது மனுஷ்ய ஜந்மத்தைக்காட் டினும் ஸ்தாவர ஜந்மமே ச்ரேஷ்டமாகும்.

ஆகையினாலன்றோ இவ்வர்த்தவாத வாக்கியங்களுக்கு மற்றை சாஸ்திரங்களுக்கு விரோதம் வாராதபடி அர்த்தத்தை அங்கீகரிக்கவேண் டுமென்று சாஸ்திரக்ஞர்களின் தீர்மானத்தை பண்டிதர்கள் ஆதரித்து போருகிறது.

நமஸ்கார தத்வம் 7-ம் பக்கத்தில் திருப்புட்குழி அப்பாஸ்வாமி யக்ஞோபவீதத்தை உருவிக்கொண்டு ஏரண்டதைலவாக்யார்த்தமாக உபஸம்ஹரித்துப் போனார் என்று எழுதியிருப்பதற்கும் ஷ 11-ம் பக்கத்தில் ஸ்ரீ தேரழுந்தூர் ஜீயர் ஸ்வாமி பேரருளாளன் நன்மதிநல்க வேணுமென்று போரவித்தராயருளினார் என்று எழுதி இருப்பதற்கும் மற்றும் இதுபோன்ற சில ஐதிஹ்யங்களுக்கும் ஒரே ஸமாதானம்தான் சொல்வது உசிதம் "தத் பக்தாத் ஸாத்விகோ ஜந:" என்று தேசிக

...ான வடகலையார்களை ஸாத்விகர்கள் என்று ஸ்ரீ தொட்டையாசாரி ஸ்வாமி அருளிச் செய்திருப்பதால் அவர்கள் விஷயத்தில் நாம் ...ணதை எழுதினாலும் அவர்கள் நம்மை பதில் தூஷிக்கமாட்டார்கள் என்று நம்பி இப்படி ஸர்வதா அஸம்பாவிதங்களான கதைகளை எழுதி இருக்கும் இவருடைய நம்பிக்கைக்குத்துரோஹம் செய்வது தேசிக பக்தர்களான நமக்கு அழகல்ல என்று தீர்மானித்திருக்கும் தேசிக பக்தர்கள் விஷயத்தில் இவர் க்ருதக்ஞதையோடியிருக்க ப்ராப்தம் என்பதே. ஆகையினாலன்றோ இவருடைய சிஷ்யர்களால் மனம் போனபடியெல்லாம் தூஷித்து எழுதி அச்சிடப்படும் துண்டு ப்ரசுரங்களுக்கும் பத்திரிகைகளுக்கும் பலபடி பதிலளிக்காமல் அநேகர்கள் அவைகளை அனாதரித்து இருப்பது. இல்லாவிட்டால் இக்காலத்தில் மற்றொருவர்காஞ்சி அண்ணங்கராசாரியார் ஸ்வாமி என்னிடம் எழுந்தருளி 4 தடவை தண்டன் ஸமர்ப்பிவித்து நான் தேசிக ஸம்பிரதாயத்தையும் ஷடி ஸ்வாமிகளையும் பலபடியும் தூஷித்து எழுதியிருப்பதெல்லாம் மிகவும் பாதகமான காரியம். இப்பொழுதுதான் எனக்கு சரியான விஷயங்கள் நெஞ்சில் பட்டது. ஆகையினால் நான் பண்ணி அபசாரங்களை க்ஷமித்தருள வேணும். என்று என்னிடம் அபராத க்ஷாபணம் பண்ணிக்கொண்டு போனார் என்று ஒருவன் 10 ஸாக்ஷிகளோடும் சொல்லத்துணிந்து இருப்பது இக்கலியுகத்தில் அஸம்பாவிதமாகாது. எவ்வளவு இல்லாத விஷயங்களைச் சொன்னாலும் நாம் பொய் எழுதுவது நமக்குத் தகாதென்றே ஸாத்விகர்களின் தீர்மானமென்பதை இவர் கவனிக்கவேண்டும்.

ஆகவே அவரவர்கள் முன்னோர் அனுஷ்டித்தபடியோ அல்லது தமக்குப் பிடித்தபடியோ தாம் அனுஷ்டிக்கலாம். அதைப்பற்றி புகழ்ந்தும் பேசலாம். அதை விட்டு மற்றவர்கள் அனுஷ்டிப்பதை தூஷிப்பதும் 700-வருஷங்களுக்கு முன்பு எந்த காரணத்தினாலோ நடந்த விஷயங்களைக் குறித்து இப்பொழுது தூஷிக்கிறேன் என்று சொல்வதும் ஸ்ரீ தேசிகனுடைய ஸூக்திகளுக்கு விருத்தமான விஷயத்தை அவருக்கு திருவுள்ளமென்று எழுதத்துணிவதும் மற்றொரு ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களை நாஸ்திகர்கள் என்பதும் அவரவர்கள் ஆசாரத்தை அனுஷ்டிப்பதற்காக அவர்கள் தலைமேல் என் இடது காலை வைக்கிறேன் என்று எழுதுவதும் மற்றும் இம்மாதிரியாக எழுதியிருப்பது எல்லாம் இவர் தினந்தோறும் பிறருக்கு உபதேசம் பண்ணிப் போருகிற உபந்யா

ஸங்களுக்கு அத்யந்தவிருத்தமாகஇருப்பதோடு இவருடைய
ணவ ஸ்வரூபத்திற்கும் அழகாகாது என்பதைஇ வரையே ஏக
எழுந்தருளியிருந்து சிந்திக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம். ...
க்ரக நிராக்ருதி என்கிற க்ரந்தம் தோன்றின காலமாக இது அனுசித விஷயமென்றே அனுஸரித்திருந்த நாம் அநேகம் பாகவதர்கள் நிய மனத்தினல் தத்வார்த்தத்தை மட்டும் வெளியிட வேண்டி இதை எழுதினேமேயல்லது அன்னியவைஷ்ணவர்களையோ அன்னியஸம்ப்ர தாயத்தையோ தூஷிப்பதற்காக எழுதினேமல்லோம் என்பதை முன்பே நிச்சயமாகச் சொல்லி யிருக்கிறோம்.

ஆக இந்த க்ரந்தத்தில் அடைவே 1. நமஸ்கார ஸ்வரூபம். 2. அதினுடைய பேதங்கள். 3. பூர்ண பூர்ண நமஸ்காரங்கள். 4. அநியமநமஸ்காரங்கள். 5. நியமமுள்ளவைகள். 6. ப்ரதக்ஷிண க்ரமம் 7. நமஸ்கார விஷய விவாதம். 8. ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ராதி ப்ரமாணங்கள். 9. ராமாயணனுகூல்யம். 10. ஸ்ரீதேசிக ஸூ திகளுடைய ஸ்வாரஸிகமான அர்த்தம 11 ச்ருத்யாதி மற்ற ப்ர மாணங்களின் வாஸ்தவமான அர்த்தவிசேஷம். 12. பூர்வ பக்ஷிக ளுடைய விபரீதார்த்தங்கள் முதலாக மற்றும் அநேக விஷயங்களும் யதாப்ரமாணம் யதாசக்தி நிரூபிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. பக்ஷபாத மறியாத பண்டிதர்கள் இவற்றிலுள்ள தோஷங்களை அனுஸரித்து குணாம்சங்களை க்ரகிக்கும்படி பிரார்த்திக்கிறேன். ப்ரமாதத்தினல் ஸம்பவித் திருக்கக்கூடிய தோஷ வசனங்களையும் பெரியோர்களை பொருத்தருளப் பிரார்த்திக்கிறேன்

ஐ_து_ம்வ_ ணாஹெஹா நாம் யாயாய-ஹ்ருஸ்ய வ_ காஶநம்।
வாய பிஹ ஹ் நிவாஸாய-ும் வ்ருதஜெ நாஸ விஜாஷாம்ஜெ॥

ப்ரணம பிரகாசம்
முற்றுப் பெற்றது.

பாண்டியன் பிரஸ், 43 A, வடக்குமாசி வீதி, மதுரை—34.